பத்திரிகை!
கங்கா யமுனா சரஸ்வதி காவிரி
சங்கமம்
இதழ் 4
பூஜ்யஸ்ரீ சத்குரு தூளி பாபா

பக்தியில்!

ஸ்ரீ கங்கா யமுனா சரஸ்வதி காவிரி சங்கமம்

இதழ் 4

வெளியீடு :

அன்பின் குடில்,

253/1, மேட்டூர் - பவானி மெயின் ரோடு,

கோம்பூர், நெரிஞ்சிப்பேட்டை,

பவானி தாலுக்கா, ஈரோடு மாவட்டம்,

தமிழ்நாடு - 638 311

தொலைபேசி : (04256) 229655

முதற்பதிப்பு : மஹா சிவராத்திரி வெளியீடு
மார்ச்(மாசி) 2011

அட்டைப்படம் : பத்திரியில் கங்கா, யமுனா, சரஸ்வதி,
காவிரி சங்கமம் - இதழ் 4

பிரதிகள் : 350

அச்சிட்டோர்:

ஆரித்ரா பிரிண்டர்ஸ்,

பெங்களூர் - 560 003.

தொலைபேசி : (080) 23346025

பொருளடக்கம்

பழமொழிகள்

1. தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும் 352
2. ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையாது 354
3. ஒன்று செய் நன்று செய் அன்றே செய் 356
4. கிட்டாதாயின் வெட்டென மற 358
5. கீழோர் ஆயினும் தாழ உரை 360
6. நன்மையும் தீமையும் பங்கயற்கோன்
எழுதாப்படி வருமோ? 362
7. போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து 371
8. பதறாத காரியம் சிதறாது 373
9. கல்வி வேண்டும் படிப்பு வேண்டாம் 375
10. ஊரோடு ஒத்து வாழ் 377
11. எண்ணும் எழுத்தும் கண் எனத் தகும் 379
12. காலம் பொன் போன்றது 381
13. ஐயம்புகினும் செய்வன செய் 385

கேள்வி & பதில்

1. பத்ரியில் ஒரு ஸ்ரீமஹாத்மா கேட்ட கேள்வி 389
2. ஸ்ரீகலைவாணியிடம் கேட்ட ஒரு கேள்வி 393
3. திருஅண்ணாமலையில் ஒர் அன்பர் கேட்ட கேள்வி 398
4. திருஆலவாயில் ஒர் அன்பர் கேட்ட கேள்வி 403
5. திருபாபநாசத்தில் ஒர் அன்பர் கேட்ட கேள்விகள் 415
6. சென்னையில் ஒர் அன்பர் கேட்ட கேள்விகள் 430
7. முடிவுரை 438

எல்லாம் நீ!

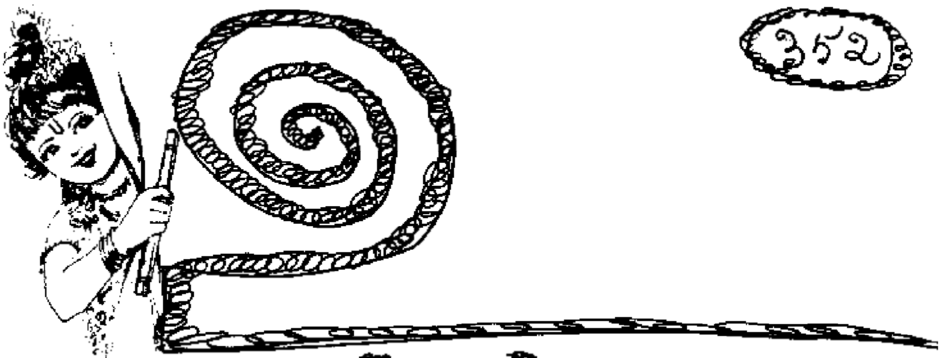

பழமொழிகள் (பழைய மொழிகள்)

(1) தொட்டில் பழக்கம் (& வழக்கம்) சுடுகாடு மட்டும்.

கருத்து :- ஓர் மனம் படைத்த மனித ஜீவனின் வினையின்/ ஆரம்பம், அக்குழந்தையின் தாளி/ப்பருவம், விளையாட்டு/ பருவம், பள்ளி/ப் பருவம், இளை/ஜண/மண சேர்க்கை/ப் பருவம், என வரிசைக் கிரமமாக (நான்கு நிலைகளில்) பின்னிப் பிணைகிறது. இவை அனைத்தும் பிராரப்தத்தின்/ ஆரம்ப வினையாக ஆரம்பித்து, ஆகாமியத்தின்/ தொடர் வினையாக தொடர்கிறது. புண்ணிய பாப/ முடிவின் வினையாக முடிவடைகிறது.

எத்தனம் / பிரயத்தனம் !
தெய்வத்தனம் என்பது 353
ப த & ப ர முக்தியின்
த ன து ம ன முயற்சி
ஆகும். உலகியல் கர்மாவின்
புண்ணிய பாப வினையின் இயக்கத்திற் கலவை.
அநுபவித்த விதி (பிராரப்தம்) ஆகும்.

இவை அனைத்தும் **தெய்வாதீனமே!**

(தெய்வ கிருபையால்) ஸத்கார ஆரம்ப முடிவு

நிகழ்வுகளும்! (சேர்க்கைகளும்)

அ...மை...ந்...தா...ல...ன்...றி

அம்மனித ஜீவன் கடைத்தேற முடியாது.

இவைகளின், ஜன்ம சாபல்யம் என ஒன்றை

(கலியுகத்தின் நிமித்தம் இதைச் சொல்லலாம்) சொல்லலாம்.

எத்தனம்! பிரயத்தனம்! தெய்வத்தனம்!

என மூன்று நிலைகளா ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

(A) பெரியவர்கள் மூலமாக நன்மைக்கு முயற்சி செய்.

(B) அம்முயற்சியை மனம் வருந்தி வருந்தி! ,, .

(C) உன் ஸ்ரீபகவான் அதை நலமாக முடித்து வைப்பான்.

இது ஸத்தியம்! ஸத்தியம்! ஸத்தியம்!!!

(முடிப்பது மாயன். முடிவது நாமரூப உலகம்)

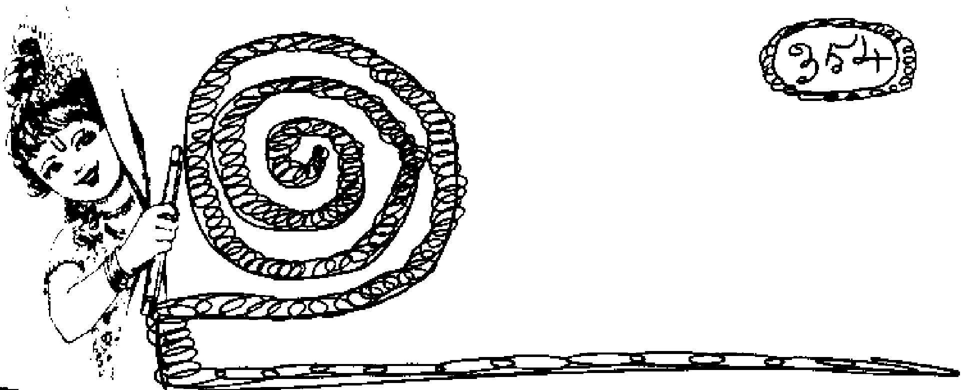

② ஐந்தில் வளையாதது, ஐம்பதில் வளையாது.

ஒவ்வொரு மனித ஜீவனுக்கும் (ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும்)

அவர்கள் **பருவம்**! ஆகும் வரை தான்.

விளைநிலம்

பக்குவநிலம்! எனச் சொல்லலாம்.

அதன் பின் **பால்**! நிலம்! **பருவ**! நிலம்!

புதர்! நிலம்! என அவஸ்யம் மாறும். (பழுத்த வழுக்க ஓடாவதாகும்)

இப்பருவம் என்ற பக்குவ நிலத்தில், ஐந்து வயது

எனக் குறிப்பிடுவது, முன் அத்தியாயத்தில்

குறிப்பிட்ட, **4** பருவங்களில்! அவைகள்

பண்பட்டு பக்குவம்! அடைவதே.

ஐந்து வயது **பக்குவநிலம்**! என பேசப்படுகிறது

பக்குவ நிலம்

ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையாது

பூர்வ சுகிர்தம் 355

இருந்தாலும், பெந்துக்களி சகவாசக்கால்

மண! உருக்கம்! ஏக்கம்! கண்ணீர் பெருக்கம்! இருந்தாலும் பொழு விடிந்தவுடன்.

இப்பருவத்தில், ஓர் ஜீவன் முக்தியை அடைந்து விட்டால்

தெய்வகிருபை! பெற்று விடுவதையே

ஐந்தில் வளைக்கப்பட்டு விட்டது (விதைக்கப்பட்டு விட்டது) என, ஸ்ரீமஹான்கள் சொல்வர்.

அப்பருவம் கடந்து விட்டால்

அது இனம்! மனம்! சேர்க்கையால்!

பாவ! அல்லது பாறை! அல்லது ஆசர்! நிலமாக

மாறி விட்ட தென்றாலும் அங்கு நன்மை!யை

பயிர் செய்ய முடியாது தென்பதை உணர்க.

ஆகவேதான் ஐம்பதில் வளையாது (விளையாது) என்றனர்.

ஆ...... ...... ஞ............ஒ............ ம்?

பூர்வ சுகிர்தம்! மட்டுமிருந்தால்,

காலம்! பருவம்! முக்கியமில்லை.

மண! உருக்கம்! ஏக்கம்! கண்ணீர் பெருக்கமே! முக்கியம்.

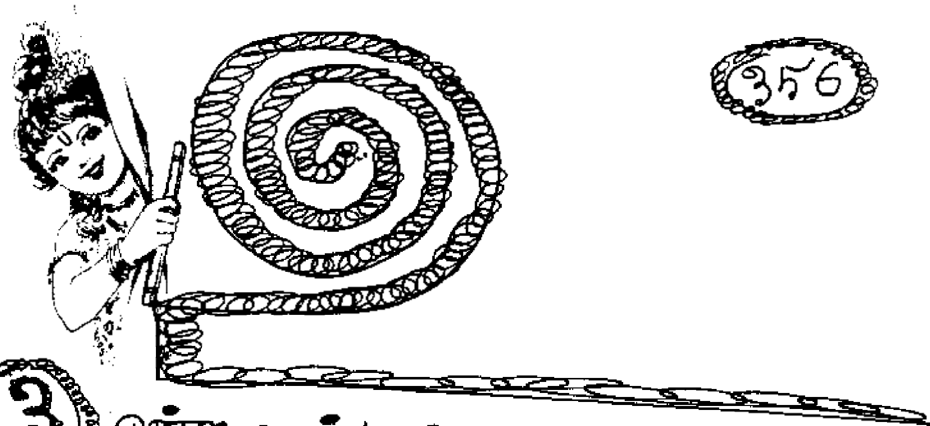

356

3 ஒன்று செய்! நன்று செய்! அன்றே செய்!

A ஒன்று செய் :- ஒன்றென்றிரு! தெய்வம் உண்டென்றிரு! நல் அறமும் (நல்) நட்பும் நன்றென்றிரு! நடு நீங்காமலே தராசின் நிறைபோல் நமக்கென விதிக்கப்பட்டது **நமக்கு இட்டபடி!** கிடைக்கும் என்றென்றிரு! என்ற எம்பெருமாட்டி ஔவைப்பிராட்டியார் வாக்குப்படி!

நாம் **அடங்கிய!** நிலையில், பிறரை **அடக்கா!** வகையில், **இறைக்குரு!** உணர்வோடு ஒருங்கி இருப்பதுவே! நீ பிறந்த பிறவிப் பயனைச் செய்யும் **ஒரு!** காரியமாகும். (இப்பிறவியின் கடனை முடித்து விட்டாய் என உணர்.)

ஒன்று செய் நன்று செய் அன்றே செய்

உன் காரிய உடைமைகள்! காலகதியினால் 357 மாறும்! மறையும்! இம்மாற்றத்தினால் உன் மனம் தடுமாறும்! அதனை வினை வெருக்கும் தலைமை தேவை.

(B) நன்று செய் :- நீ நன்மை செய்ய கருதினால் எல்லோரையும் நல்லவர்களாக! நம்மவர்களாக! காணவும்! பேசவும்! உறவும்! பழகவும்! கற்றுக் கொள்வாயாக.

தீயவனும்! தீயவையும்!! இல்லவே இல்லையென

பிரமனை உருவாக்கியவன் நம் பிதாவையே உவக்கும்! உனக்கும்! செய்யும் நன்மையாகும். இது ஸத்தியம்.

(C) அன்றே செய் :- மேலே சொன்ன இவ்விரண்டையும் செய்ய, நாளை! பிறகு! என தள்ளிப் போடாதே. அடுத்த வினாடி நீ இருக்கமாட்டாய்! உன் காரிய உடைமைகள் இராது. எல்லாமே சர்வநாசமாகி விடும்.

இதன் உபாயம் :- **சர்வார்ப்பணமே!**

இவ்வுபாய ஞானமே வேண்டாம். அனுபவ ஞானமே வேண்டும்.

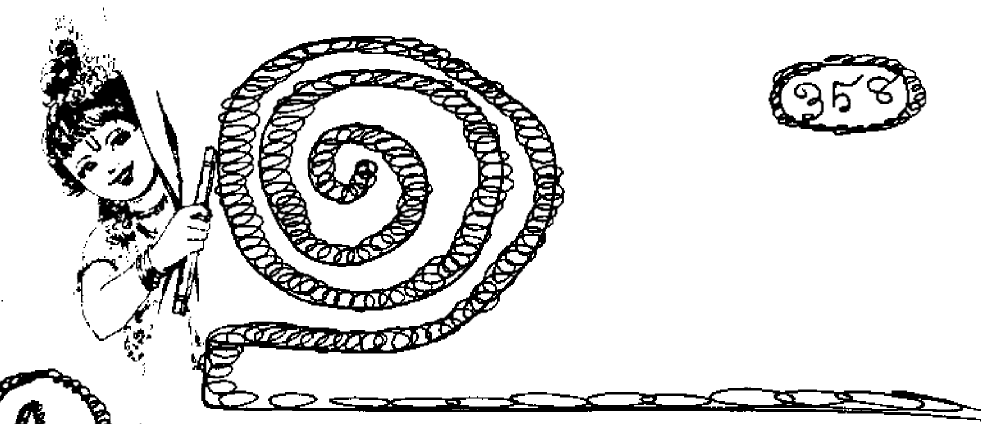

358

(4) கிட்டாதாயின் வெட்டென மற! இதில் மூதல் பக்கத்தில் கூறியபடி, எத்தனம்! பிரயத்தனம்! தெய்வத்தனம்! நிலையில் இறை உரு! உணர்வோடு! சாறு! முயற்சி செய்து விரும்பி போனால், விலகிப்போகும்! விலகிப்போனால் விரும்பி வரும்! என்ற மூதியோர் வாக்கியப்படி, இது நமக்கு (அறிவிலிகளுக்கு) பிராப்தி! இல்லையென அதை அடியோடு மறக்கப்படு! கடும் முயற்சி வேண்டாம். அம் முயற்சியினால், ஆத்திரம்! ஆவேசம்! வேகம்! விரோத குரோத மென! தோடி! குணங்கள் உன்னை அதி வேகமாக பற்றிக் கொள்ளும்.

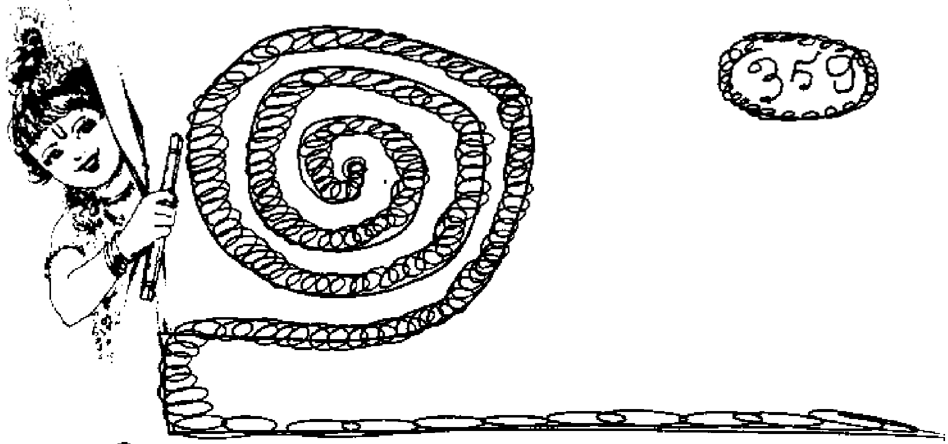

359

ஆசைவி நிம்மதி! அமைதி! சாந்தியன்!

ஆனந்தத்தை இழக்க நேரிடும் காரணம்:—

நாமரூப! இன்மையில்! ஆசை கொண்டால்

ஆனந்தத்தை! இழக்க நேரிடும்.

அப்படி விவசிப் போக்கில் ஆக்கிரமம் அடையும்போது

நாமரூப உலகம்! உறவு சுற்றம்! நட்பு! அனைத்தும்

பகையாக! மாறவும் வாய்ப்பு உண்டு.

அங்கு இறை உருவ உணர்வு மறைந்துவிடும்.

நாமரூபத்தை! உணர்ச்சிகள்! வெகு

வேகமாக உன்னைப்பற்றி அபகரிக்கும்.

ஆகவே இவ் ஸ்ரீ உண்மை என்ன வென்றால்?

அவன் நாமனை! சொல்லி ஏடு! கொடு/விடு/ எத்தோஷங்களும் உன்னை பற்றுமல் அவன் மாயா/ உன்னைக்கவனித்துக்கொள்ளும்.

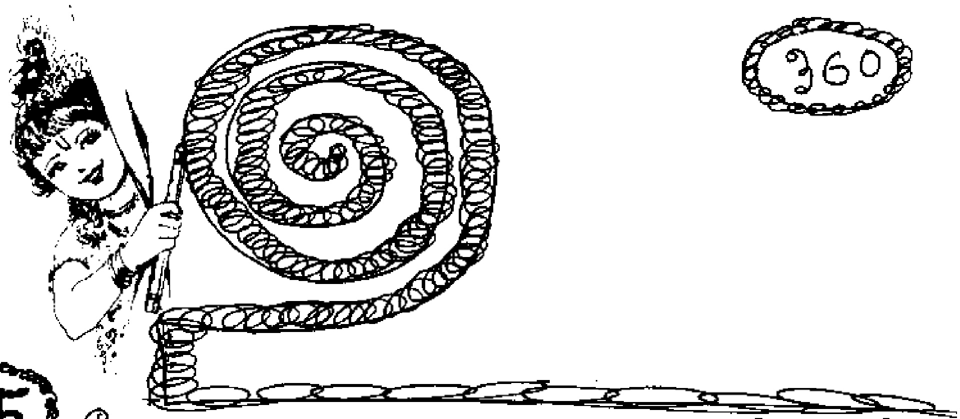

360

(5) கீழோர் ஆயினும் தாழ உரை! (பணிவாக பேசும்)

கீழோர் மேலோர்! படித்தவன் பாமரன்! ஏழை பணக்காரன் என்ற பேதம் எல்லாம் களை! தேவை இணக்கமே.

எம் ஔவைப்பிராட்டியார் ஸத்திய வாசகத்தில்! ஓர் செய்யுள் உண்டு.

அதாவது :- ஜாதி இரண்டொழிய வேறில்லை. சாற்றுங்கால் நீதி வழுவா நெறிமுறையில் மேதினியில் இட்டார்! (நிலைகளை; உணவு & பொருள்! இல்லாத ஏழைகளின் நலம் இனியுடன் தன்னையும்! அறிவையும்! பொருளையும்! கொடுப்பவர் மறந்து 2) பெரியோர்! அப்படி இடாதோர்! இழிகுலத்தார் (கீழ் ஜாதி) பட்டாங்கில் (ஸ்ரீ மஹான்களின் அனுபவ திருச்சபையில்) உள்ளபடி! என்றார் எம் ஔவை மூதாட்டி.

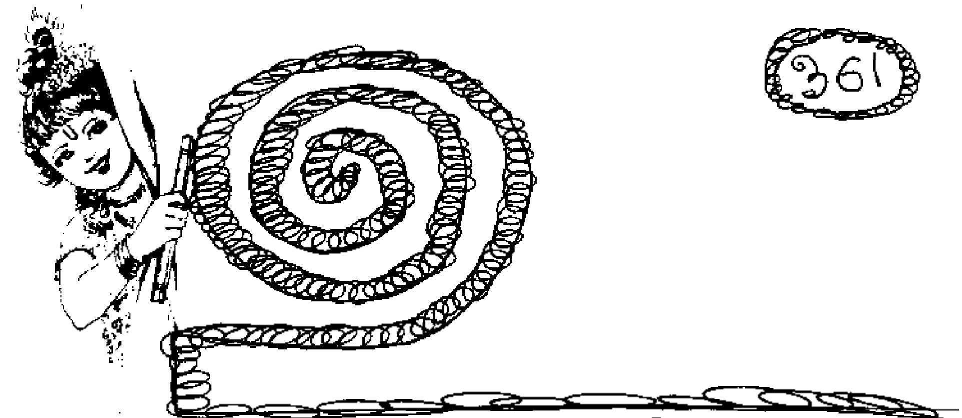

இவ்வாசகம் இவ்வறதர்மத்தின்!
நிலைக்கு செல்வம். இதன் உண்மை என்னவென்றால்
பெரியவன் சிறியவன்! கற்றவன் கல்லாதவன்!
பண்டிதன் பாமரன்! ஏழை பணக்காரன்! ஆண் பெண்!
என்ற பேதம் காணாமல் அனைவரிடமும்!
பணிவாக! பேசுவாயாக.
அகங்காரம்! அதிகாரம்! ஆதிக்கம்! வேண்டாம்
எதையும்! எவரையும்! அலட்சியம்! செய்யாதே.
அப்படி செய்தால், உன் லட்சியத்தை!
சிறு! துரும்பும்! இழந்துவிடுவாய். பல்குத்த! உதவும்.
என்பதை மறந்துவிடாதே.
கற்றது கை! மண் அளவு. கல்லாதது உலகளவு.
ஏனையவைக் கற்றுக் கொள். பிறவிப்பயனை அடைவாய்.

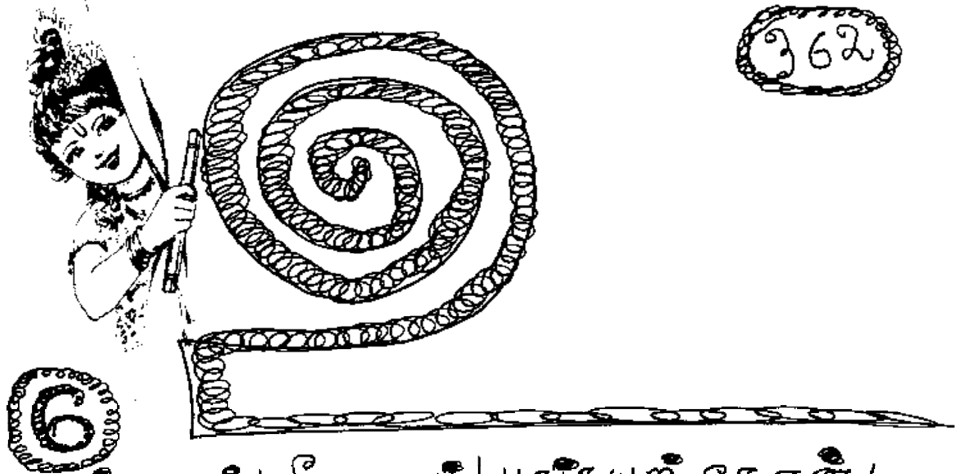

நன்மையும்! தீமையும்! பங்கயற் கோன்!

ஸ்ரீ நாயகன் எழுகாப்பழி வருமோ எனை.

அனுபவம் சுவியாகிருரம் ஏழை நெஞ்சே.

இவ்வாசகம் பலமடல்களில் வெளி வந்ததே.

ஆனாலும் அப்போது தரும் விளக்கமாவது:-

எமதய்யன் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரின்! திருவாக்கால் சொன்ன

அதி அதி எளிமையாகவும்! இயல்பாகவும்!

" " சுகமாகவும்! சுலபமாகவும்!

ஒருமுறை பார்த்து, படித்து, உள்ளம் நெகிழ்ந்த

உடனே ஏக்கம் உருக்கம் கண்ணீர் பெருக்கமும்

அந்த நிலையை பெற்ற மறுவினாடியே! அமைதியும்!

அதுவாகவும்! ஆக ஆகிவழங்குகிறோம்.

நன்மையும் தீமையும் பங்கயற்கோன் எழுதாப்படி வருமோ?

363

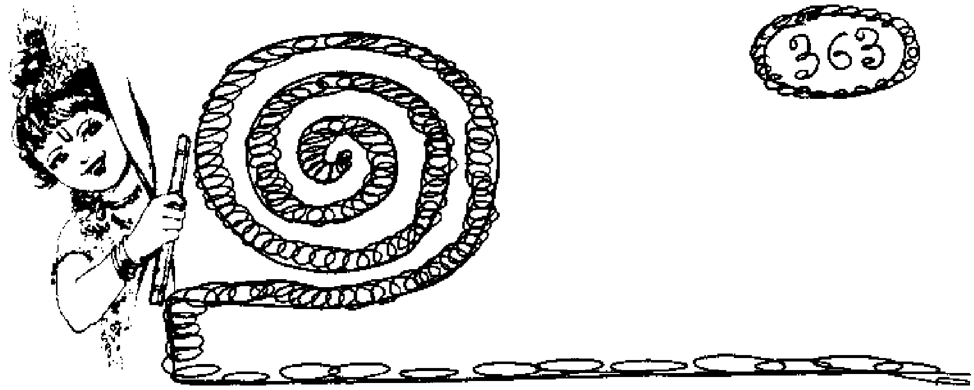

ஆரம்ப பயிற்சியிலேயே, ஸ்ரீ குருதேவர் தந்த ஸ்ரீ பரமஹம்ஸ தேவர்! ஆவிக் கண்ணைத் திறந்தது:

ஹே தேவாதி தேவா! இச் சரீரம் உன் கை! பதுமை! உன் கை கருவி! உன் கை ஆயுதம்! **ஸாரதி! ஆதாரம்!!**

எல்லாம் நீயே! இது ஸத்தியம்! ஸத்தியம்!! ஸத்தியம்!!!

என்ற ஸத்திய வாசகங்களே **ஜப! தவ**மாக! எமக்கு அமைந்து விட்டது எனவுணர்க.

இதுவும் பல முறை சொன்னதே! நீங்களும் கேட்டதே!

இதன் **ஸ்வய அநுபவத்தை**! உணர்க.

(A) உன் கைப்பதுமை :— நீ அவன் கைப்பதுமை என்பது ஸத்தியமானால், அப்பதுமைக்கு **ஏன்**! இயக்கம்?

(அப் பதுமை ஓர் ஜடமே)

364

உ

தண் உடைமைக்கு உரிமையின்

இ........ரு........ப்........பு!

புண்ணியம் & பாபம்

என்ற **வினையின்** தனைக்கு

தெரியுமா?? உணருமா???

சந்தேகம் காரணம் கலக்கமயம் உண்டா?

உள் ஆழ்ந்து உணரவும்.

(B) உன்னை கருவி :- (ஓர் சக்தியை உதாரணமாக கொள்க.)

அக்கத்தி

அறுவை சிகிச்சையினல் ஓர் உயிரை காப்பாற்றும்.

கொலை வெறியுடன் செயலில் ஓர் உயிரை கொன்று அழிக்கவும் செய்யும்.

ஓர் ஜடமே.

அக்கத்தியானது நான் ஓர் உயிரை காப்பாற்றினேன் என அறியுமா? சொல்லுமா? ஆனந்திக்குமா?

அக்கத்தியானது நான் ஒருவரை கொன்றுவிட்டேன் என அறியுமா? துக்கிக்குமா? வெறியாட்டம் ஆடுமா?

அக்கத்தி இயக்குபவனின் கருவியாய் இயங்குகிறது என உணர்க.

வாழை இலையானது 365

பாதுகாக்கப்பட்டதையும்

அவசியமாய் தூக்கி

எறியப்பட்டதையும் அறியுமா? உணருமா?
சொல்லுமா? எண்ணுமா?

ஓர் வாழை இலை:- அந்த இலை சாப்பிடும் முன்
பத்திரமாக
கழுவப்படுகிறது! சுருட்டி வைக்கப்படுகிறது!
பாதுகாத்து
வெகு வெகு சுத்தமாக வைக்கப்படுகிறது.
அதே இலை/சாப்பிட்டபின்! வெளியிலேயோ! குப்பைத்
தொட்டியிலேயோ! குப்பை மேட்டிலேயோ! தூக்கி
எறியப்படுகிறது. அந்த எச்சில்!
காற்றின் வேகத்திலே தூசியாய்!
வாருகாலில் விழலாம்/ அந்த எச்சில்!
ஆலய
கோபுர/உச்சியிலும்/போய்
ஒட்டிக்கொள்ளலாம்.
நடந்து செல்வோர் கால்களிலும் மிதிபடலாம்.
எவரும் காறி உமிழலாம். மிருகங்கள் மூத்திரமும்
பெய்யலாம். அல்லது அவைகள் உண்டும் விடலாம்.

ஓர் சாரதி வசம் ஓர் ரதம் ஒப்படைக்கப்பட்டதின்று! 366

அந்த ரதத்தின் பராமரிப்பு அனைத்தும் அவனுடையதே.

ரதத்தின் இயக்கமும் அவனுடையதே.

போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்ட அந்த வாகனம் இது! எ நீ நிலை ப ட் டா யும்!

அந்த **தாழ்மை & மேன்மை** தரா

அந்த இது அறியாது. ஏன்? எதற்கு? எப்படி? என எந்த கேள்வியும் கேட்பதில்லை. கே ள் வி கே ட் க வு ம் **இயலாது**!

(இது ஓர் ஜ ட மே)

(D) ஓர் ரதம் :- இந்த ரதத்தை செலுத்துபவனன்றி தானே செல்லாது.

செலுத்துபவன் நல்லவனோ! கெட்டவனோ!

அந்த **ரதம்**! அறியாது. அறியவும் தேவையில்லை.

பழுதுபட்டாலோ! ஓடாமல் நின்றாலோ!

சுக்குநூறாக உடைந்து தூள் தூள் ஆனாலும்!

அதுவும் ஏன்? எதற்கு? எப்படி? என கேட்கவும் விசாரம் அடையப் போவதும் இல்லை.

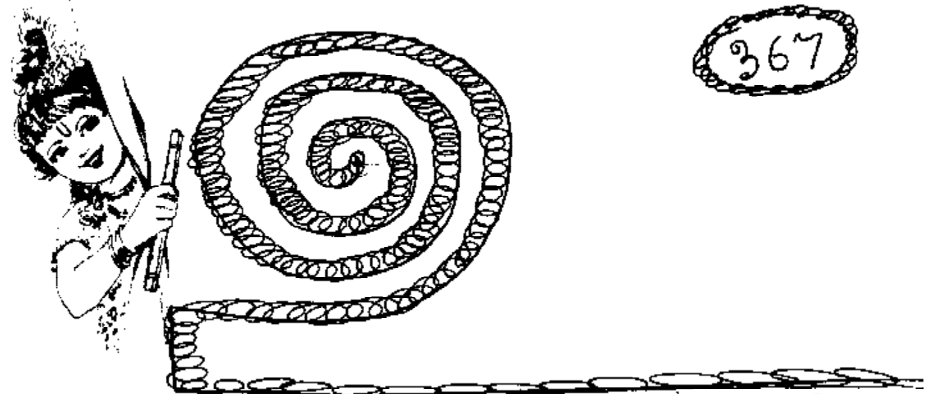

367

இவைகளைப் படித்த உடனே, ஓர் கேள்வியும்
உனக்கு எழலாம்
தங்கள் கூறிய நானில் அஃறிணை
(தேகமும் ஓர் ஜடமே)
அறிவற்ற ஜட பொருளே! ஆனால் நாங்கள்
மனதோடு கூடியவர்களே என்றும்.
யாம் கேட்கிறோம் :- அந்த மனதை!

எல்லாம் நீயே!

எனச் சரணாகதி செய்தபின், உனக்கு மன
இருப்பு உண்டா? உடைமை உண்டா? இயக்கம் உண்டா?
இருப்பு! உடைமை! இயக்கம்! தோன்றினால் அது
உன் மன அறியாமையின் அஹங்காரமே ஆகும்
என ஸத்தியமாய் உணர்வாயாக.
உன்னை பயன் படுத்துகிறவனுக்கு, இல்லாத

அக்கறை உனக்கு ஏன்??

(எல்லாம் ஸ்ரீ பகவான் செயல் என்றால் உனக்கு செயல் ஏது?????)

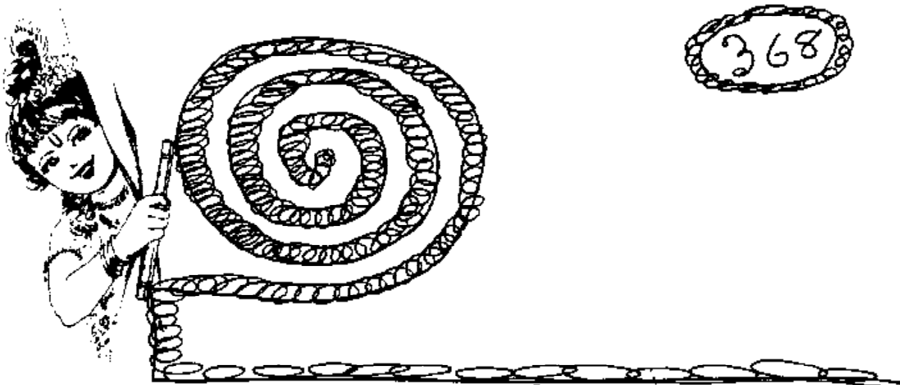

உன் சரீரத்தை, பயன்படுத்தியவனுக்கே

உன் சரீர பலாபலனுமாகும்!

இது வைத்தியம்! இது வைத்தியம்!! இது வைத்தியம்!!!

உன் பேச்சு & செய்கைகளில் ளாங்கம்!

தோ ற் றி ற வ்? கலக்கம்

உன் மனம்! வேலை செய்கிறது என கொள்.

நீ காரியப்பற்றை! வரும்புதிருய் என கொள்க.

இல்லூறிய பொறாமையோ! குத்தியோ! ரதமோ!

எச்சில் இல்லையோ! உன் மனம்! தேடிய புண்ணிய &

பாபத்தின் மொத்த உருவமாகும் என அறி.

அவைகளை விழித்தசாக்ரம் அனுபவசதாமல்;

அ சை த் து! அ னு ப வி க் க ச்

செய்வது உன் ஸ்ரீபகவானின்! மாயமாவாகும். அம்மாயா

தம்மகன் காரியத்தை குறைவின்றி செய்கிறான்.

இவை உனக்கேன் அ க் க றை??????

நன்மையும் தீமையும் பங்கயற்கோன் எழுதாப்படி வருமோ?

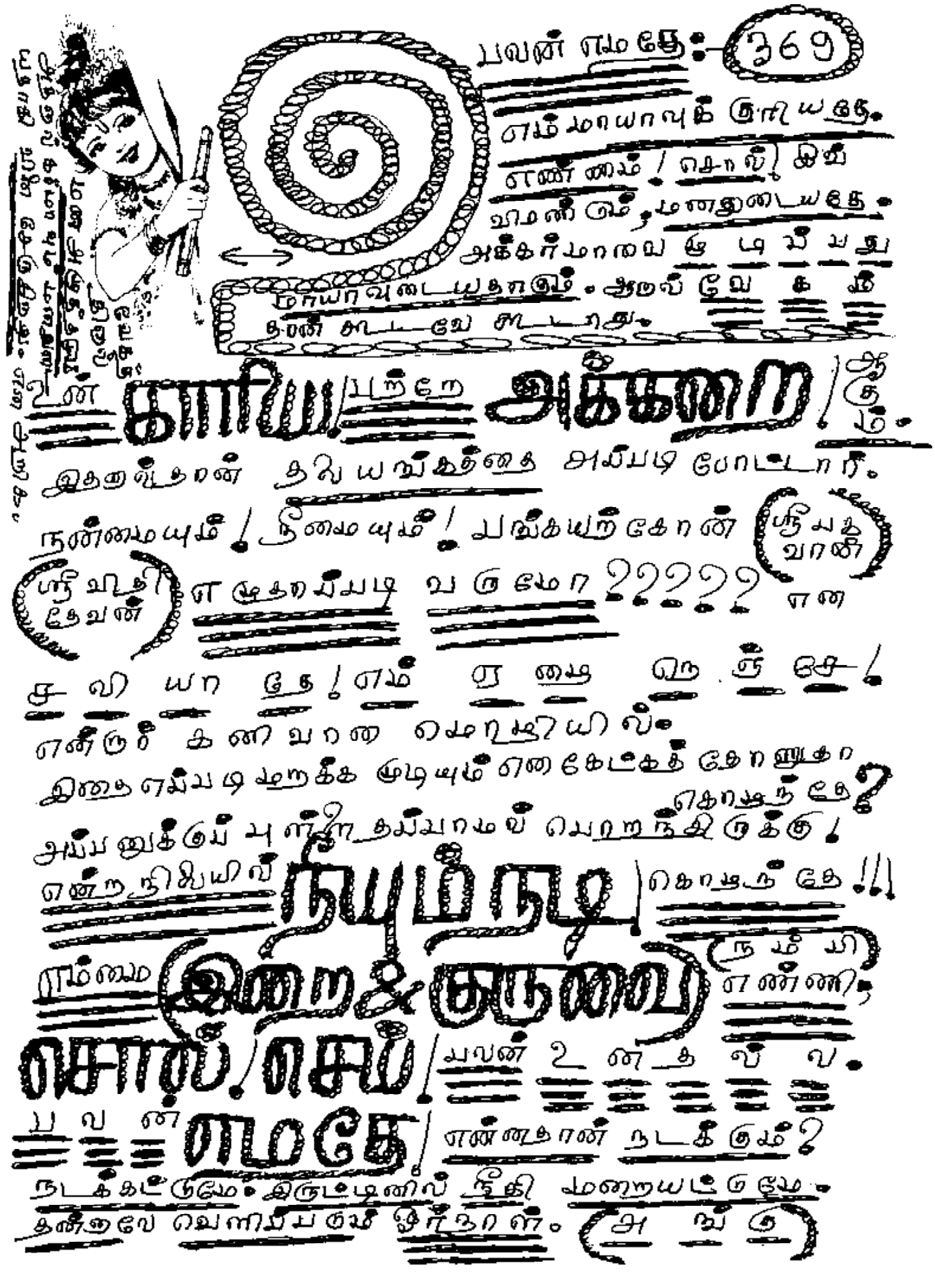

ஸ்தியம்! உரைக்க 370

ப...ய...ம் வேண்டாம்

பணிவு! வேண்டும்

மனதால் தாழ்ந்து நின்றால் வாழ்ந்து நிற்பாய்:

ஓர் தலைவன்! இருக்கிறான். மயங்காதே!

கலங்காதே! பயம் வேண்டாம்! சஞ்சலம் வேண்டாம்!

நான் எனதிருந்தால்! எல்லாம் நீயே என்றால்!

பயம்! உண்டு. ஆனந்தம்! உண்டு.

காரிய பூர்த்தி! ,, விஷயன் தொடர்பு நாசம் ஆகும்

தன்னம்பிக்கை

அற்றுப்! போகும் தர்கவணம்! ஸ்திரமாகும்.

ஸ்ரீ பரமஹம்ஸரின் ஸத்திய வாக்கு!

ஒருவன் சந்தேக கலக்க பயம் இல்லாமல், தம்மை இறைவன் கை பதுமையாகவே பாவித்து செய்து கொண்டானால், அவன் வந்த காரியம் நிறைவு பெற்றதை உணர்க என்றே

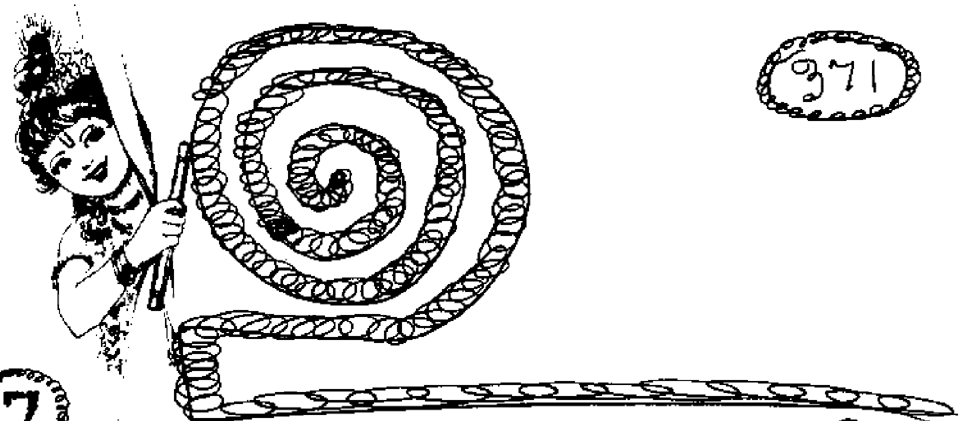

371

7

போதும் என்ற ம...ன...மே!

பொன் செய்யும் ம...ரு...ந்...து!

இதில் ஓர் முக்கிய ரகசியம்! அடங்கி இருக்கிறது.
நம் தேவை (வின்) அறிந்து கொடுக்கப்பட்டவன்
ஸ்ரீ பகவான் என ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர்.
ஆனால் இதில் உள்ள, முக்கிய விஷயம் என்னவென்றால்?
ஸ்ரீ பகவான் (மாயா) நா ம ரூ ப பொருள்!
கொ டு ப் பா ன். எ டு ப் பா ன்.

வி...ன்...அ...றி...ந்...து!

ஆனால்? போதும்! என்ற மனதை!

மட்டும்! ஸ்ரீ பகவானால், கொடுக்க முடியாது.
" " இயலாது.
காரணம்:- அவனிடம் மனம்! இல்லை.
மேலும் ஸ்ரீ பகவானிடம் விருப்பு & வெறுப்பும் இல்லை.

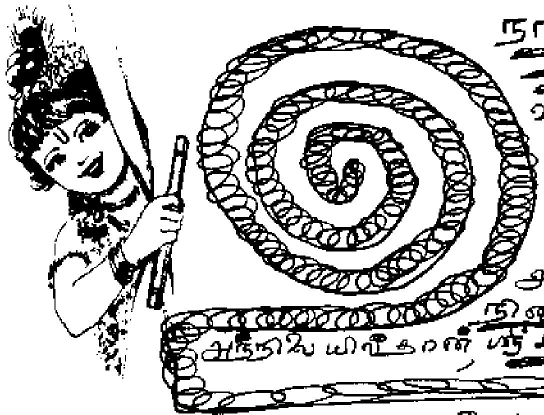

நாமரூப மயக்கத்திலே
உன்னை பொன்னை
முடியவில்லை. ஓம்
நாமரூப ஆவரண
மயக்கத்தை விட்டால்
அதுவே போதும் என்ற
நிறைவை பெற்றதாகும்.
அந்நிலையில்தான் ஸ்ரீ பகவான் என்ற பொன்னை
முடியும்.

ஆசை, விருப்பு & வெறுப்பு | சம்பந்தம் கொண்டதே,
மனமாகும். விருப்பு வெறுப்பிறவே
யே,
மனதின் தேவை & ஆசை | ஆசை & தேவையென,
" பிரவர்த்தி நிறைவுறுகிறது.
விருப்பும் வெறுப்பும் | இல்லையானால் மனம் இல்லை.
ஆ........கூ........வே?

ஸ்ரீ பகவானை, ஓர் மனித ஜீவனுக்கு மட்டும் | போதும் என்ற நிறைவை | கொடுக்க முடியாதது.

போதும் என்ற நிறைவை | இச் ஜீவன் தான் | நாமம் அடங்கிய நிலையில் பெற முடியும். அப்படி பொறுமையின் நிதானமாக அடங்கினால், இவன் பொன்னை கிய | ஸ்ரீ பகவானை | நாமமே என ஆகிவிட முடியும் என, ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வார். ஆகவே போதும் என்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து என்றார்கள்.

373

அதிக அவசரத்தால் மனம் பதற்றம் அடையும். அப் பதற்றத்தால் கர்மாவின் காரியம் சிதறடிக்கப்படும் என உணர்க.

8 பதறாத காரியம் சிதறாது!

இவ்வாசகத்திற்கு, ஆத்திரம் அறிவு நாசம் என்ற வகையில் பொருந்தும்.

அப்பதற்றத்திற்கு காரணம் என்னவென்றால்?

(A) வேகம் (B) காரிய பற்று!

(C) மாற்றான் (ஸ்ரீபகவான்) பொருள் (D) தனதாக!

கருதுதல் | மூன்று கவனத்தால் விரையும் போட்டி பொறாமை! ஆம் என உணர்க.

இந்நான்கு மேன்மை பதற்றமும்! அதன் கர்மா நாசம்! ஆம் என உணர்க; பின் ஏமாற்றமும்!

(A) வேகம் :- சீக்கிரம் சீக்கிரம் என்ற அவசரம்! ஆம்.

இதில் அக்கர்மாவை செய்யும் மனம்! பல பல ஆசை! எண்ணத்தால் சிதறடிக்கப்படுகிறது. நடந்து முடியும் கர்மா தொடர்! கர்மாவாகிறது.

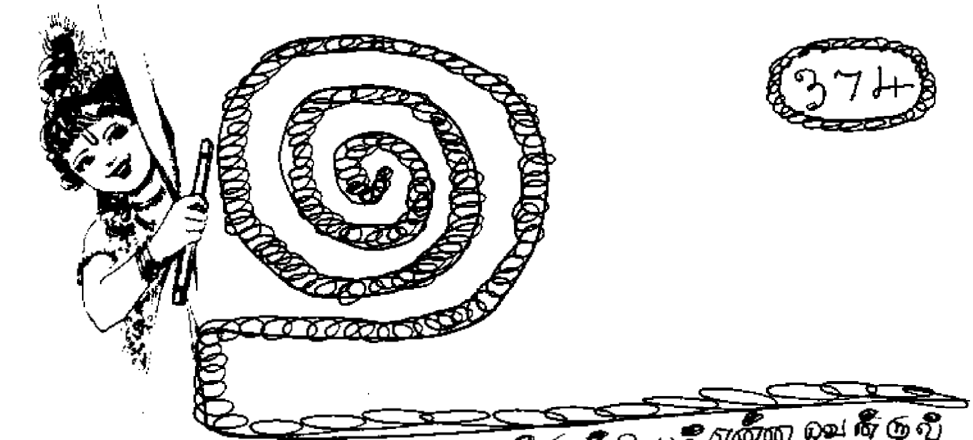

374

B) காரியம் புரிந்து :- இதன் முக்கியம் என்னவென்றால்,
ஒவ்வொரு **விநாடியும்**! இயல்பாக
நடைபெறும் கர்மா! ஏ ஆ ஸ் கா க நடைபெறுகிறது.
ஆ..........ஏ..............வீ?

ஆசை! வசம் கொண்ட **மனம்**! பவனின்
எதிர் மாரீ ஸீ மா வீ **வேகம்**! அடைகிறது.
வேகத்தால் கர்மா சிதறடிக்கப்படுகிறது.

C) மாற்றும் (ஸ்ரீபகவானே) பொருள் தனதாக கருதுவது-
கி... த...ண்... கா...ர... ...ண...மா...வ து!
நாமும் பொருளின் **இன்ப**! மயக்கமாகும்.

D) மூர்க்கவன்சக்தலே வீரியம் போட்டி & பொறுமை-
தன்கிரியால் உள்ள, உணவை உண்ணாமலே, அருக்கவன்
ஐயன், உணவை கண்டு வயிற்றெரிச்சல் ஆகும். பருவது

இப்படி நான்குநிலைகளிலும் பதற்றம் அடையாமல்
இருக்க வேண்டுமானால், இருப்பதிலும்! கிடைப்பதிலும்!
நடப்பதிலும்! இதுபோதும் இறைவா என்று நம்பிக்கை!
இறைவின் வேண்டும்.

அருளும்! பொருளும்!
சேராது
தோஷகுணம் சேரும்
அருளால் ஸத்வகுணம்
தேவைக்கு பணம் இயல்பாக கிடைக்கும்
9
கல்வி வேண்டும் படிப்பு வேண்டாம்
கல்வி என்றால் ஞானம்! ஞானம் என்றால்
அறிவு! அறிவு என்றால் ஆத்மா!
ஆத்மா என்றால் பரமாத்மா!
என்றால் காலாதீத பரம்
படிப்பு என்றால் பட்டம்! பட்டம் என்றால்
பதவி! பதவி என்றால் பணம்!
அந்தஸ்து! கௌரவம்! அதிகாரம்!
ஆதிக்கம்! அஹங்காரம்! அபிமானம்!
அறிவுக் கண்ணை
திரை!
கல்வியை மறைக்கும்

பொறுமையும் பணிவும்!
உள்ளத்தை பற்றும்
ஆக்கம் கல்வி ஆகும்.
அக்கல்வி நாம் பெறும்
போது, இறை & குருக்கு
துணையின் பிறவாக்கம் தானே
நிறைவுதருவது. ஜீவன் முக்தியின் வாயிலும்
தானே திறந்துவிடுகிறது.

கல்வியை! வளரும் மார்க்கம்:—

உடலுக்கும் உளத்துக்கும் கட்டுடன் **பயிற்சி!**

(1) அளவற்ற (கடலினும் பெரிய) **பொறுமை!**

(2) எந்நிலையிலும், எவரிடத்தும், எதனிடத்தும்
ஏக்காவலும்! முக்காவலும்! **பணிவு!**

(3) வாழ்க்கையில் எளிமை! வாக்கில் இனிமை!
அறிவிலும் போதும் என்ற **நிறைவு!**

(4) இறை & குரு உணர்வோடு, அடங்கிய!
நிலையிலும், எல்லாமே! பார்ப்பதில் **பூரணம்!** ஆத்மம்
உணர்வதில் **மனம்!** ஆத்ம சிவ அனுபவத்தில்
வெற்றி விட்டால், போதும். படிப்பற்ற!
கல்வி **நிலைபெறும்!** என ஞானிகள்
சொல்வார்.

377

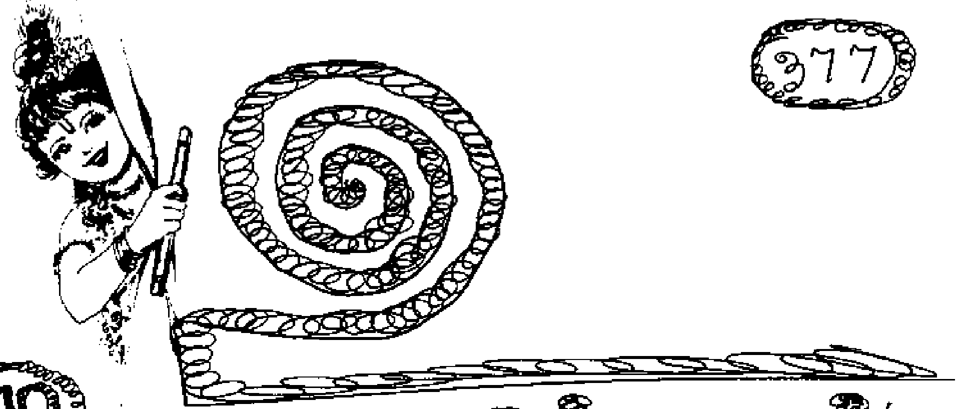

10 ஊரோடு ஒத்து வாழ்!

ஊரோடு ஒத்து வாழ் என்பதில் ஓர் ரகசியம்! அடங்கி இருக்கிறது.

① பேசவும் பிறரவும் இங்கே

② ஆசையும் நேசமும் அங்கே!

என்ற நிலையில், ஊருக்காக நடிக்க! வேண்டும்.

உண்மையின் சாதனையில் வாழ வேண்டும்.

சாதனையின் வீழ்ச்சியை வெளி உலகிற்கு தெரியாமல் மறை வாக இருக்க வேண்டும்.

கணவன் மனைவியின் தாம்பத்ய உறவு எப்படி ரகசியமாக, இதுகாலபரியந்தம் பாதுகாக்கப் படுகிறதோ, அப்படி பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

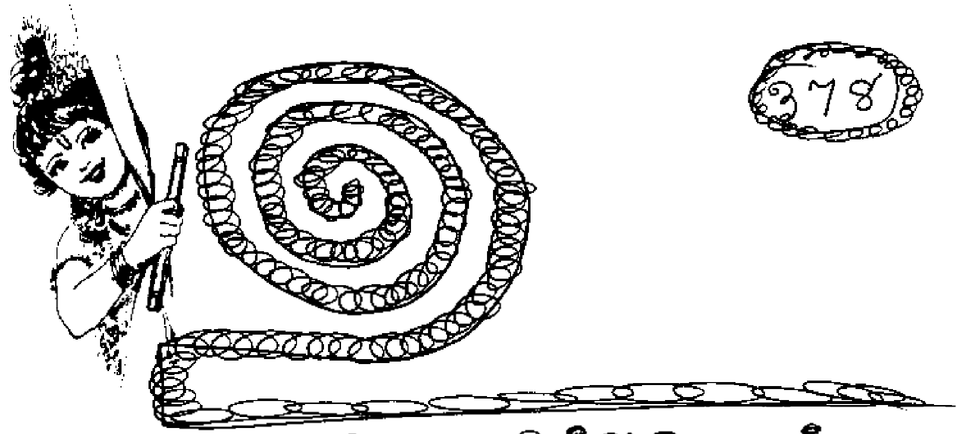

378

1) பேசவும் பிதற்றவும் இங்கே - வாக்கே
கர்மாவாகும். அவ்வாக்கு இறைகுரு!
உணர்வோடு வந்தால், பிராரப்தம் மட்டும்!
முடிவுற்று நிறைவு பெறும் என உணர்க.
சொந்த பந்த உறவுகளில்! இன்னார் என மயங்காமல்;
அந்த இன்னருக்குள்! அவன்! உள்ளான் என,
உணர்ந்தால், நடிப்பின் நியதியின் பேச்சு!
பிதற்றலால் (பேச்சவாய்) நடைபெற்று முடியும்.
2) ஆசையும் நேசமும் அங்கே - ஆசை யென்பது
இங்கு அன்பை குறிக்கிறது. நேசம் என்பது இறை&
குரு! உணர்வை குறிக்கிறது. வினை! என்ற கயிற்றை
பற்றிக் கொண்டு விதி! ஆட்டுகின்றது. நாமும்
அசைகின்றது. அதி நாம இவ் உலகிற்கே.
நமக்கல்ல. அது நாமும் அல்ல என்றமெய் உணர்வோடு
ஏ லீ வா ம் அவனே! என நாம் அடங்கி
இருப்பதுவே ஆசை & நேசம்! அங்கே என்பதாகும்.

எண் என்பது 279 ஜீவ வர்க்கங்களின் ஆயுள் கணக்காகும். யுகங்களின் காலக் கணக்குமாகும். இதில் 0 (சீரோ) முட்டை வடிவம் பூஜ்யம் என்ற நிலையில் பிரம்மத்தை உணர்த்துவதாகும் என அறிக.

11

எண்ணும் எழுத்தும்!

கண் எனத் தகும்!!!

எண்! என்பது ஒன்றிலிருந்து ஒன்பது வரை சொல்லும் (எண்ணிக்கை நம்பர்! ஆகும் என உணர்க.

இது காலக்கணக்காகும் (காலங்கள் குறிக்கின்ற கணக்காகும்)

,, உலக நிலையில் நாம் பேசுகின்ற கணக்கிலும் கணக்காகும்.

,, கலி யுகத்தில் செல்வ(ம்)! (செல்வோம் என்ற நிலையில்)

கணியின்! கணக்காகும்.

,, கலி யுகத்தில் ல...ஞ...ச...ம்! என்ற நிலையில் மனிதன் மனதை

அழிக்கும் ஆலகால விஷமாகும் என உணர்க.

(இப்படியெல்லாம் எழுதிய தற்கு மன்னிக்கவும்.)

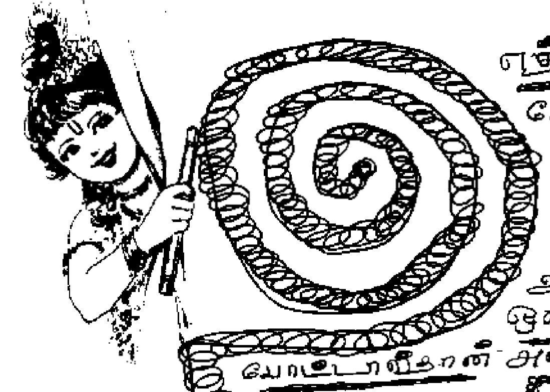

ஓம்

எத்தனை முடைகள் போட்டாலும் அவை இரும்பாலானதே. தங்கமாலானதே. பொருளில்லாததே. ஆதல் அதன் மூன் ஒன்று என ஓர் கோடு போட்டால்தான் அவை உயிர் பெறும்.

எழுத்து என்பது ஒலி வடிவத்தை வரி வடிவில் தருவதாகும். வேத வேதாந்த ரகசியங்களை பாஷை வடிவில் தருவதாகும். பிரம்மன் ஸ்ரீஹரியன் கை எழுத்தை ஜீவர்களின் தலை எழுத்தாக தருவதாகும். ஸ்ருஷ்டி ஆம் க்கவியால் கோடானுகோடி பாஷை வடிவம் ஆகும். ஒலி வடிவத்தை விட. வரிவடிவமே நாஸ நியால் காலத்தால் அழியாமல் இருப்பதாகும். ஒலி வடிவம் ஞானிகள் மட்டுமே உணர்வர். ஆனால் வரிவடிவம் (எழுத்தை) அனைவரும் காண்பர். இரு கண்கள் இருந்தாலும் எப்படி ஒரு பொருளாய் உணர்கிறோமோ அதுவிதமே எண்ணும் / எழுத்தும் / இணைந்து ஒன்றாய்! காணவும்! உணரவும்! முடியும் என இதை நிறைவு செய்கிறேன்

காலம் பொன் போன்றது

381
12
காலம் பொன்! போன்றது!
காலத்தை பக்குவமாய் ஏற்று நடந்தால்.
பொன்! நடையால்; ஈசன்! ஆகுவாம் என உணர்க.
வைகறைத்துயில் (அதிகாலையில் பாழ்த்தெழு.) எழு
அதாவது அதிகாலை 3To6 க்குள் உன் காலை கடன்களை எல்லாம்
பாராயணம்! மடல்வாசிக்கவும்! ஜபதப ஆச்சார அனுஷ்டானம்
முடித்துக்கொண்டாயானால், நீ அன்றும் எடுத்த
காரியம் முடிவுற்றது (செய்வதை செய்து முடித்து விட்டாய்)
என சத்தியமான இறைக்கு வாக்காக
நம்புவாயாக. அதேபோல் ஒவ்வொரு நாளும்
இரவு 9To10 க்குள்! உன் கர்ம காரியங்களை
முடித்து இறைக்கு உணர்வோடு (அனைத்து உயிர் கொண்ட உறவோடு)

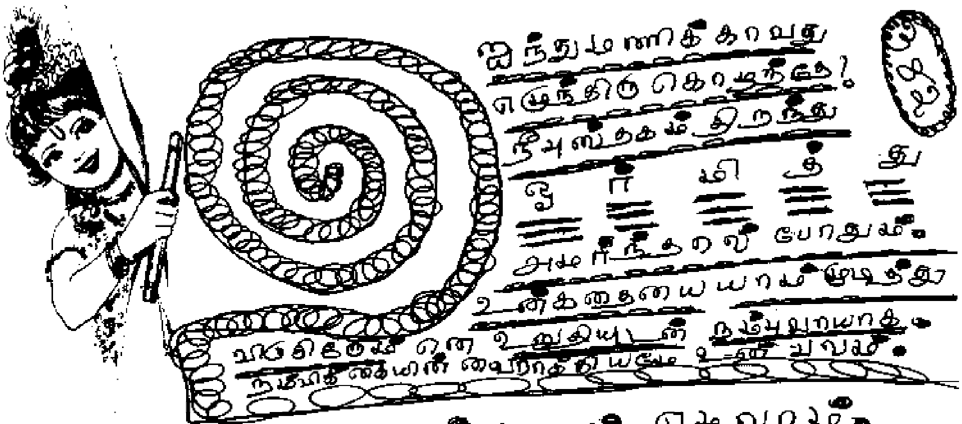

இங்கு உனக்கு ஓர் சந்தேகம் எழுவாம்.
அதிகாலை 3 To 6 என **வலியுறுத்தி** சொல்லும்
நாங்கள் மற்றும் பாராயண காலத்தை 5 To 7 என
வைத்துக்கொண்டும் காரணம் என்ன?
எனக்கேட்கலாம்?????
ஆம் உணர்வான குழந்தைகளே! **யாம்!**
உ ங் க ளு க் கா க வே வ ந் தோ ம்.
கர்மாவும் செய்கிறோம்
,, ,, பாராயணமும் ,,
,, ,, மௌனத்தையும் ,,
,, ,, உங்களுடனே
,, ,,
உ ங் க ளைப் போ ல வே வேஷம் தாங்கி,
நடிக்கிறோம்! என சத்தியமாய் உணர்க.
காலம் கடந்த ஒன்று, ஓர் காலத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டு,
உங்களுக்காகவே தம் யோகமாயா / யோகமாயாவினால்,
இயங்குவதனால், உங்களுக்கு சிரமம் தோற்றுவாகாது என
காலத்தை முன்னும் / பின்னும்
அமைத்துக் கொண்டதென சத்தியமாய் உணர்க.

இ நம்பும்! (383)

அன்பர்கள் அனைவர்க்காகவும்
காலம்தோற்ற ஒன்றே ஓர்காவியத்தை
ஏற்படுத்திக் கொண்டு

உங்களுக்
காதலே! அது!

பாராயணை செய்து தெளிவு உணர்க.

பாராயணம் 5 To 7 ன்

ர.....க.....ஸ்.....ய.....ம்!

மஹாபாரதம் சம்பவமானது

துவாபரயுகமும்! கலியுகமும்! சங்கமம் காவும் ஆகும்.

அதே போல் இன்றைய நிலை கலியுகம்!

அழிவு பாதையில் வெகுவேகமாக செல்கிறது. அது

முடிந்தவுடன் ஹரிதயுகம்! ஆரம்பம்

(சத்திய யுகம்) ஆகும் என

அப்படியால், இன்றைய சம்பவமாகும்! உணர்க.

கலியுகமும்! ஹரிதயுகமும்! சங்கமம் காவும் ஆகும்.

ஆகவே

கலியுக பிரம்ம முகூர்த்தம் காலம்! தி ரு ம ண யு கம்

ஹரிதயுக ஸ்ரீயோதய " " " சேர்ந்து

இரண்டும் ஒன்றாய் நடைபெறுகிறது திரு பாபா.

ஸ்ரீமானிகள் மாயாவாக அறிகிறோம்.

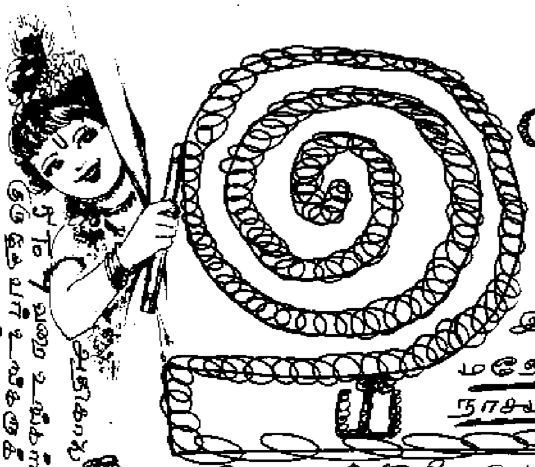

ஹாருத யுகம் (ஸத்தியயுகம்) 384

ஒருமணி நேரமும் கலியுக முடிவின் ஒரு மணி நேரமும், இணைத்து கலி கோரம்!

மனை கோஷ (குணங்களையும் நாசம் செய்யும் நாராயணமாகும்.

ஏனென்றால் யோகிக்கு கல்வி

நம்புமை அன்பர்களுக்காகு!

அவர்கள் நலம்! ஹிந்தியன் பாரத்தை யும்!

,, மனை! அடுத்த கிராமத்தை யும்!

குறைத்து குறைத்து! குறைத்து குறைத்து! குறைத்து குறைத்து! குறைத்து குறைத்து! குறைத்து குறைத்து!

நாசம்! செய்யும் நரகக்காக!

போக & யோக! மாயாவின்!

துணையுடன், செயல்படுவதனால் உங்களுக்காக

அது! செயல்படுகிறது என்று ஸத்தியமாக உணர்க.

குறிப்பு: அம் பிரம்மமுகூர்த்த காலங்களில்

உங்களின் எந்த அளவுக்கு பயன்படுத்துகிறீர்களோ அந்த அளவுக்கு பூரண நிறைவு பெறுவீர் என வாழ்த்துகிறோம்.

பிரம்மமுகூர்த்த நேரம் 3 to 6 வரை.

பக்தன்

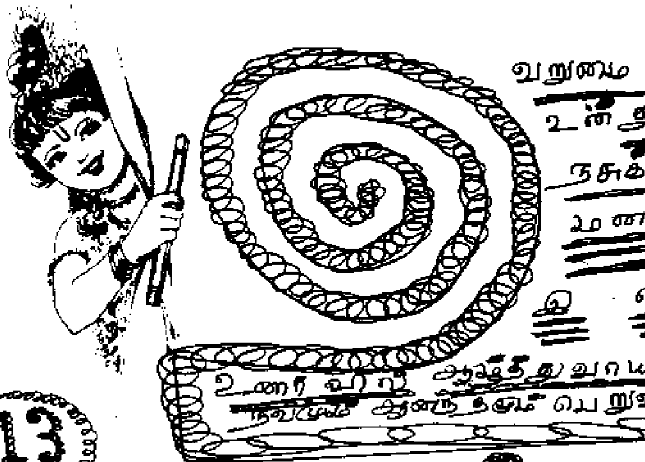

வறுமை என்ற விதி உன் தவத்தை ஐயம்
நசுக்கட்டும். ஆனால்
மனதை மட்டும்
இ றை க் கு
உணர்விற்கு ஆகுதியாக. அவசியம்
நலமும் ஆனந்தமும் பெறுவாய்.

13

ஐயம்புகினும் செய்வன செய்!

உன் பூர்வ கர்மாவின் நிலையால்
பிராரப்தத்தின்படி **விதி!**
வேலை செய்தாலும் உன் **இறைக்கு!**
மட்டும்
உணர்வை தளரவிடாதே. இவ்வாசகத்தின்
முக்கிய அம்சம் என்ன வென்று பார்? உன் விதிப்படி

வறுமையே! சூழ்ந்தாலும்
பிச்சையே!
என
உன் ஜீவனைக் காக்க ஆளாய்?
அது உன் தவத்திற்கே **உரியது!**
அதை உன் மனதை மட்டும் **அவன்!** வசம்
திருப்பு. அங்கு உன் **தீரா!** எப்படி இருக்க
வேண்டும் என்று பார்?

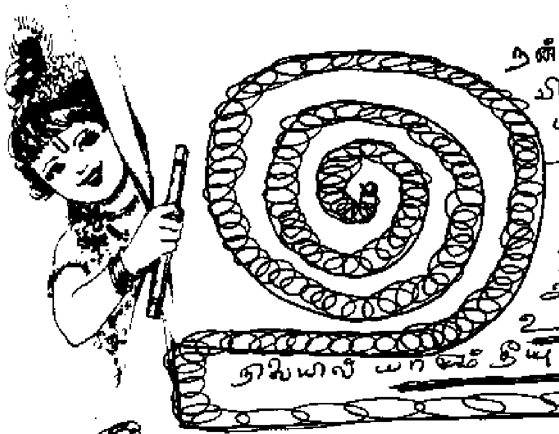

நன்றே செய்வாய்
பிழையும் செய்வாய் (386)
யானோ இதற்கு
நாயகன் :- மனம் தேடிய
ஊனை (உடல்) யை வைத்து
வந்த வினையாலும். யான்
மனமும்! வினையும்! விதியும்
அல்ல. யான் அசையும் நிலை
உன் கொடுத்ததே அசையா
நிலையில் யானும் நீயும்) அக்காலாதீத பரமே)
என உணர்வாயாக.

நன்றே! செய்வாய்!
பிழையே (யும்) செய்வாய்!
யானோ! இதற்கு நாயகன்?

ஆக்குவாயோ? அழிப்பாயோ? இதன் இல் வசவே இல்லை
பெருமை & சிறுமை! உனக்கே ஐயனே என

கண்களும்! காதுகளும்!
வாயையும்! அவன் நாமமுடன்
(எல்லாம் நீயே என) இணைத்து வைத்து முடிவிடு! என்!

அந்த இரும்பு தெய்வமும், அமைதியே மாறி விடும்.

உன் இரும்பு அறவே அழிந்திடும்!

இது ஸ்வய அனுபவம் இது சத்தியம்! சத்தியம்! சத்தியம்!

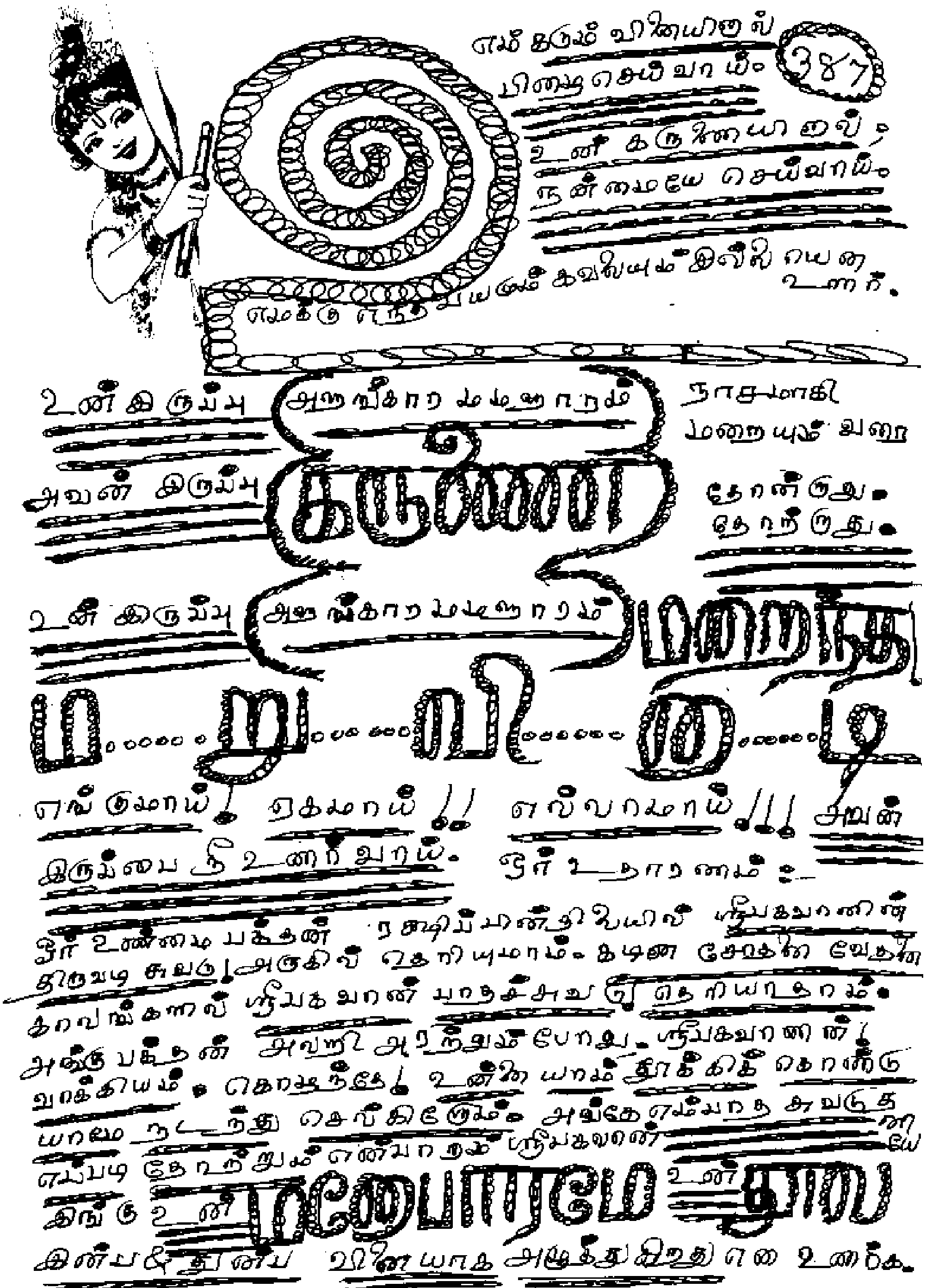
நன்மையே செய்வோம்
உன் இருப்பு அஹங்கார மமகாரம் நாசமாகி மறையும் வரை
அவன் இருப்பு கருணை
உன் இருப்பு அஹங்கார மமகாரம் மறைந்த
எங்குமாய்! ஏகமாய்!! எல்லாமாய்!!! அவன் இருப்பை நீ உணர்வாய். ஓர் உதாரணம் :-

இ இயலாத்தன்மை (38) மனதிற்கு வந்தால்தான் அஹம்மை அஹங்காரம்! அதிகாரம்! ஆதிக்கம்! அபிமானம் முதலிய சர்வ நாசமானவை அறு அகரத்தில்

இதனைத்தான் ஸ்ரீ மஹான்களின் ஸ்வய அநுபவ வாசகம்! எப்படி அமைந்திருக்கிறது தெரிவீர்?

வஸ்துவினையேன்! அழுதா உண்ணாபறைவாம்! என்றும் ஐ! அதுவும் ஆகவாம்! என்றும்

அநுபவ வாக்காக ஞானிகள். ஆகவே ஐயம் புதினும் செய்வன செய்! என்றுவ் வறுமையாலே ஐயம் ஏற்கும் போதுதான்

ஒன்றும் இயலாத்தன்மை! இயல்பாகவே அமைந்து விடுகிறது.

அங்குதான் ஆயத்த பாந்தவன்! அநாத ரக்ஷகன்! தீனபந்து! என திக்கற்றவர்களுக்கு அபயம் அருளும், ஸ்ரீமகவானுக்குள் ஐக்கியமாகும்! சந்தர்ப்பம் வாய்க்கிறது என்று ஸ்ரீ அநுபவ ஞானிகளின் வாக்காக அறிகிறோம்.

ஸ்ரீ பாபா

(1) கேள்வி பதில்!

பத்திரியில் ஓர் ஸ்ரீமஹாத்மா கேட்ட கேள்வி:-
அறிவின் சொருபமானவர்யார்! பணிவே யாது யாக கொண்டவர்யார்! ஓர் சிறிய விளக்கத்தை?
தாங்கள் மடல்களில், எழுதும் எழுத்துக்களில்;
பெரிய! எழுத்துக்களுக்கு மட்டும்
டெக்கரேஷன்! அழகுபடுத்துவது
போல், சுழி சுழியாய் சுழித்து, அலங்கரிக்கின்றீர்களே! இது உங்களுக்கு **ஸ்டைலா!** (A)
நாவில் பெயராமா?
(B) ஓர் **ஸ்கெட்ச்பென்!** மூலம் இதைச் செய்தால் இன்னும் பிரகாசமாகவும்! அழகாகவும் இருக்குமல்லவா?
(C) தாங்கள் எழுதும் அப்பெரிய எழுத்துக்கள் மட்டும்; **ஹிந்தி!** எழுத்துக்கள் போல,

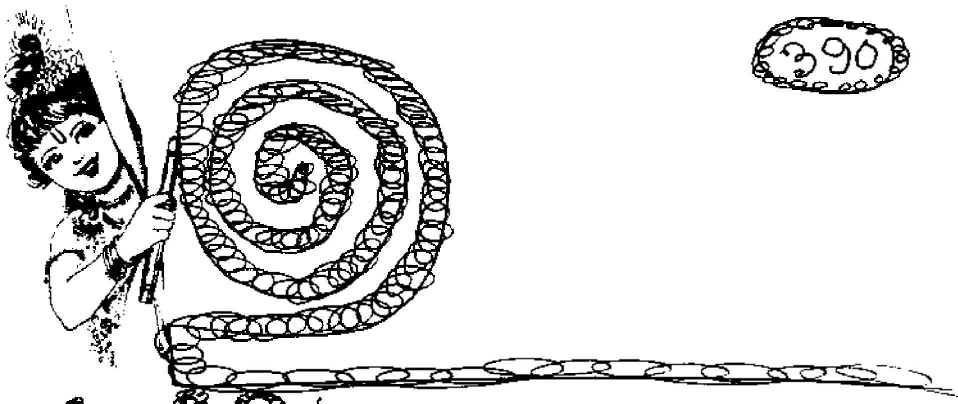

ஓர் கம்பி! கோட்டில் அமைகிறதே.
இதற்கு ஏதேனும் காரணம் உண்டா பாபா?
இவைகளுக்குமட்டும், அருக்க விளக்கம் தேவை?

ஓர் வைத்தியம் :- (A) அவைகள் அழகும்! அலங்காரமும்! அல்ல எனஉணர்க.
அந்த எழுத்தின் கருத்துக்களின்! உயிர்! (பிராணன்) ஆகும் என உணர்க. அதாவது பரமாணுக்களின்! இளமையும் & பழமையும்! ஆகும்.
என உணர்க. அதாவது இந்த நாம ரூப! ஜக ஜீவ! தோற்றங்களின் எல்லாம்! காவந்த அருவே! அதுவே ஸ்வரம்! என வரி வழிவில் உணர்த்துவதாகும்.

பத்ரியில் ஒரு ஸ்ரீமஹாத்மா கேட்ட கேள்வி

391

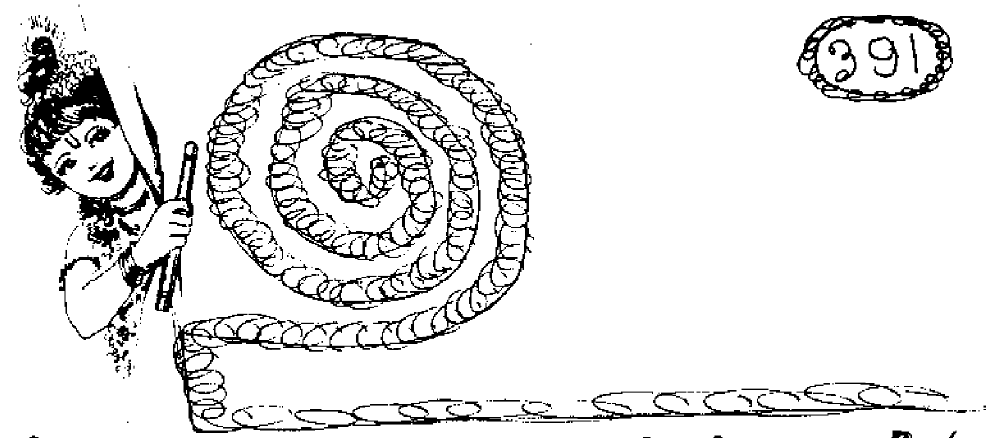

B) தாங்கள் உணரும், ஸ்ரீ கெட்சமென்!

என்பதே, அழகு & அலங்காரம்! நிலையில்.

நவ நாக்கு! தோன்ற அம்சமாகும்.

அவை தோழிகளை / அம்சங்களை வழியமைத்தவதாகும்.

C) முதலில் யோகம் தம்பி கோடாணை

பிரணை நாலி! அசம் என உணர்க. நூ!

பிரணை நாலில்! வரிவடிவ எழுத்துக்கள் கோர்த்தால்தான் அவை உயிர் / பெறவும் செய்யும்.

அதன் கருத்துக்கள் அறிவில் அனுபவமாகும்.

அங்கு மாய நாதத்திற்கு இடமில்லாமல் யோகம் என உணர்க

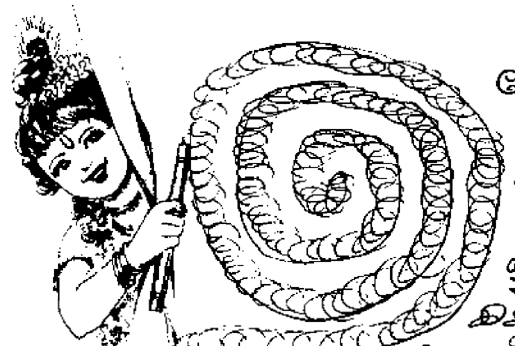

தேன் மாயமாகும் (392)
ஆகவே அது
இயக்கம் ஆகும்.
பால் அதுவான
ஞானம்! ஆகும்.
இது இருப்பு நிலையால்
நாமும் நம் அனைத்தையும் பாலில் ஜலம்போல்
நம்மோடு மறைந்து அழித்த நிலையாகும்.

உங்களுக்கு சுவிப்பை தரவில்லையா? என
ஓர் கேள்வி கேட்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு

மனம்! உண்டானால் சுவையும் சுவிப்பும் உண்டு.

அறிவில்! உணர்வின் ஆனந்தம் ஒன்றே உண்டு.

பேரறிவில்! மேலே கூறிய இரண்டும் இல்லை (நமக்கு அயலாக எதுவும் இல்லாத அகண்டானந்தமாய் இருப்போம்)

அறிவாய் இருந்து உணர்ந்துவோம்.

பேரறிவாய் இருந்து ஐக்கியமாவோம்! ஐக்கியமாக்குவோம்

நீ இன்றி யாம் இல்லை. யாம் இன்றி நீ இல்லை.

அகண்டானந்த தேனும் பாலுமாய்! இருந்து சுகானந்தம் பெறுவோம் என உணர்க

(தேன் இயக்கநிலை. பால் இருப்பு நிலை.)

ஸ்ரீகலைவாணியிடம் கேட்ட ஒரு கேள்வி

ஸ்ரீவாணியின்வாக்கு ஓம்

கொழுந்தே தாஸானு தாஸனே! நம் குழந்தைகள் அனைவரும் ஸாமான்யர்கள் அல்ல. உ பக்குவ ஆன்மாக்களே

ஸ்ரீகலைவாணியிடம் ஓர் கேள்வி கேட்கப்பட்டது.

கேள்வி :- அம்மா வாணி மாதா! தாங்கள் திருக்கரங்களில் உள்ள **வீணைக்கு**! ஏதேனும் ரகஸியம் உண்டா? அது எதைக் குறிக்கிறது? அது வந்த விதமென்ன? சொல்லக் கூடியதாக இருந்தால் சொல்லவும். அதி **ரகஸியம்**! என இருந்தால் வெளியிடாதீர் அன்னையே.

பதில் :- கொழுந்தே! தாஸானு தாஸனே! உன் வாக்கு எம் வாக்கே! எம் வாக்கு உன் வாக்கே! அது **ஸத்திய வாக்கே**! ஆம். உன்னுடைய எந்த கேள்வியையும்! பதிலும்! தெய்வீக பரமார்த்திக கருத்து உண்டு. அதை யாம் நன்றாக அறிவோம். ஆகவே அவ்விடங்கள் பக்குவ ஆன்மாக்களாகிய **அன்பர்கள்** அனைவர்க்கும். பயன் தரத்தக்கதாகும் இது உறுதி.

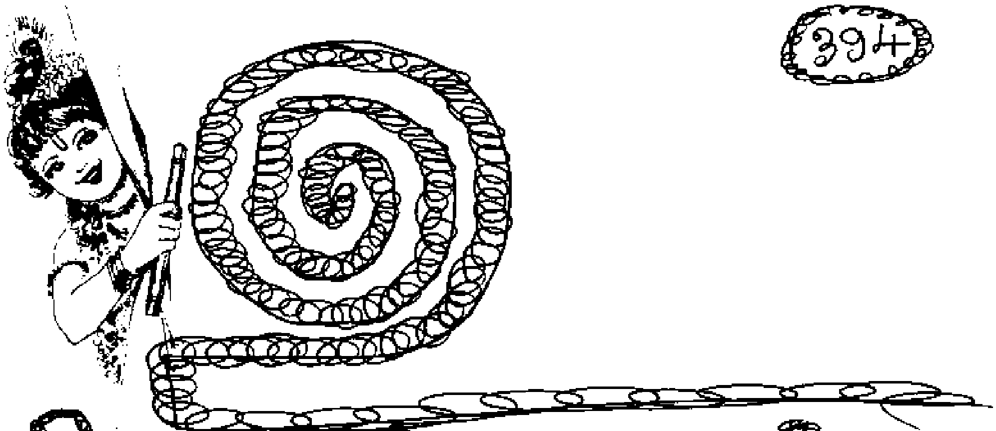

பிரணவம் என்பது நாதம் ஆகும்.
வீணா ,, கீதம் ,,.

ஸ்வயமாக ஒலிப்பது நாதம் ஆகும். அது எதிலிருந்தும் வந்ததில்லை. அதற்கு ஆதாரம் ஆதரவு என்பது எதுவும் இல்லை. காலாதீத பரத்தை

அது அதுவாகவே இருக்கிறது என்ற இருப்பை (அதற்கு அன்னியமாய் எவரும் எதுவும் இல்லை) உணர்த்துவதே இந்த நாதமாகிய பிரணவமே, ஆம் என, ஆதி ஸ்ரீ மஹான்கள் சொல்வர். அதை உபசார வசனமாக ஸத் என்று சொல்வாம்.

ஒன்றுடன் ஒன்று, உராய்வதால் வந்ததே

வீணை!!! (395)

என்றால்?

வாணி!!!

வாணீ!!!

வீணை!!! என்றால்?

கஷம்! என்ற வீணை! ஆகும்

(அது ஸித் ஆகும்)

இந்த வீணையே எம்வாணி! என்ற நாமமாகும்.

மற்றும்

எம் வீணையின் கஷம்! யோகமாயா அம்சமான

பிரணவ நாதம்! ஆகும் என உணர்க.

பிரணவம் என்பது நாதஒலி (ஓசை) ஆகும்.

யோகமாயா! என்பது, அவ் ஒலியின்!

ஆ..தா...ர ம்ஆ..த...ர...மு!

ஆகும் என, ஆதி ஸ்ரீ மஹான்களின் வாக்காகும்.

யோகமாயா! இல்லாமல் பிரணவ நாதம் இல்லை.

பிரணவ நாதம்! இல்லாமல் யோக மாயா!

இருந்தும் இல்லாததே. ஆகவே இவ்வியன்றே சொல்லவாகும்.

பிரணவ நாதமும்! வீணையின் கீதமும்! 396

ஓ... ம்

மட்...டும்

இணைந்த நிலையில்

நா...த...ம்

என ஞானிகள் சொல்வர். மற்றும் அதிலிருந்தே இசைதரும் கீதம் ஆரம்பம் என உணர்க.

அதே போல்

வீணையின் கீதம்! இல்லாமல்;

பிரணவ நாதம்! இருந்தும் இல்லாதது.

காரணம் நாதத்தை உணரவாம். கீதத்தை கேட்கவாம்.

வாணியின் சொரூபமே வீணை! தான்.

ஸப்தஸ்வரங்களும்!!!!

(வாணியாள்)

எம் வீணையிலிருந்தே தோன்றியது என உணர்க.

அதன் பின்னரே, புல்வாங் குழலும்

நாதஸ்வரமும்! வந்ததை உணர்க.

பிரணவ நாதத்திலிருந்தே ஜீவ ஒலி

யின் வாக்கு! வந்ததை உணர்க.

ஸ்ரீகலைவாணியிடம் கேட்ட ஒரு கேள்வி

398

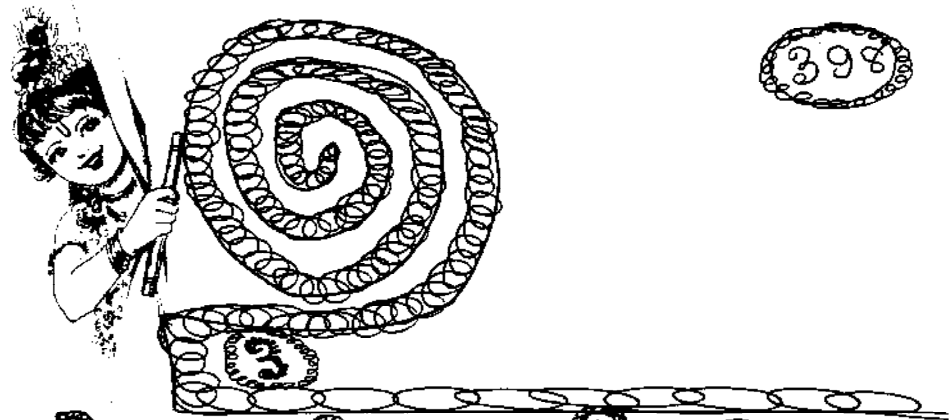

திரு அண்ணாமலையில்!

ஓர் அன்பரின் கேள்வி?

கேள்வி :- ஐயா! பல இடங்களில் உங்கள் ஸத்ஸங்கங்களில், கலந்து கொண்டு. அதில் இரண்டு வார்த்தை மட்டும்! எமக்காக வரும்.

(1) மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை! என்பது க லி யு க ! கோ ஷ ம் ! சம்பந்தம் என்றும்.

(2) மெய் அன்பர் பணியே! சேவையே தெய்வீக, ஆ ன் மீ க ப ணி! என்றும்,

வருவதை, பல முறை! பல இடங்களில்! கேட்டிருக்கிறோம். இதில் எம் கேள்வியாவது? மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை! என்ற வார்த்தையே! 100/100 பேர் சொல்கின்றனர். செய்கின்றனர். இரண்டாவது கூறும் வார்த்தை, தாங்கள் **ஒருவரே!** சொல்வதாக தெரிகிறது.

திருஅண்ணாமலையில் ஓர் அன்பர் கேட்ட கேள்வி

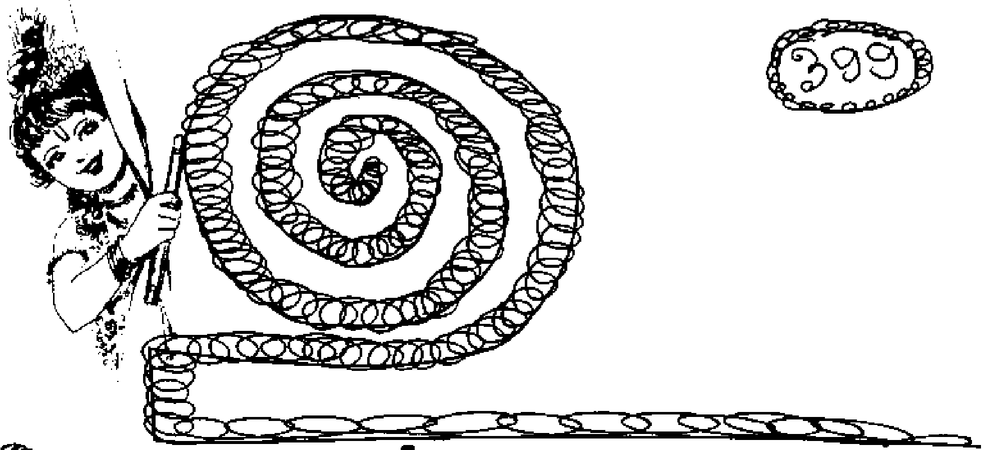

(A) இதனுடைய உண்மை! இன்மை! என்ன? (B) அச்சேவையால் நாம் பெறுவது என்ன? இச்சேவையால் நாம் பெறுவது என்ன? இவ்விரண்டு கேள்விகளுக்கும், சுருக்க! எளிமை! இனிமை! விளக்கம் தேவை ஐயா?

வைத்தியம் :- (1) மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை. ஞான நிலையில், அறியாமையின் மாந்தரின் வினை! பின்னை விடும். இங்கு ஆகாமியமும் (நான்! எனதும்!) மூர்க்கவனமும்! முன்னிற்கும்.

அன்பர் :- நான்! எனது! அற்று செய்தால், ஆகாமியமாக அக்கர்மா அமையாதே.

வைத்தியம் :- நான்! எனது அற்று! அக்கர்மாவை செய்ய முடியாது.

அன்பர் :- காரணம் தெரிந்து கொள்ளலாமா?

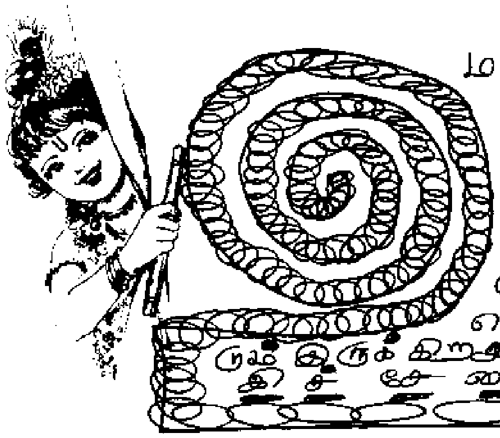

மக்களுக்கு சேவை செய்வதற்கென 400
சிவரிடம் புண்ணிய மனம்
நதி (ஹி) கொடுத்து
ஸ்ரீபகவானின் மாயா
வெளுகிற ஸமயாக
செய்கிறது. செய்து கொண்
டும் இருக்கிறது. பக்தாருக்கும் ஞானிக்கும்
இச் சேவை தேவையில்லை உண்டாக

வைத்தியம்:- ஆகா தெரிந்து கொள்ளவாம்.

மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை என்பது, **பலன்** கருதி செய்வதாகும். அதாவது நான் **இன்று** என்ற நிலையாகும்; இன்றைக்கு அல்லது இன்ன வகைக்கு என்று, அல்லது ஓர் இன்றர் அல்லது இன்றைத என் பின்னும் பின்னைந்த நிலையில், பேரும்! புகழும்! மீண்டும் பிறையும் நிலையில், ஆகாவியம் **மனமுக** உருவாகும். இதை மனம் படைத்தமாந்தர் உணரமுடியாது. மேலும், மக்களுக்கு **சேவை** செய்ய **மனது** உடைய மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதாவது அரசாங்கமும், மக்கள் சேவைக்கென **மனம் பணம்** படைத்த மக்கள் இருக்கிறார்கள்.

401

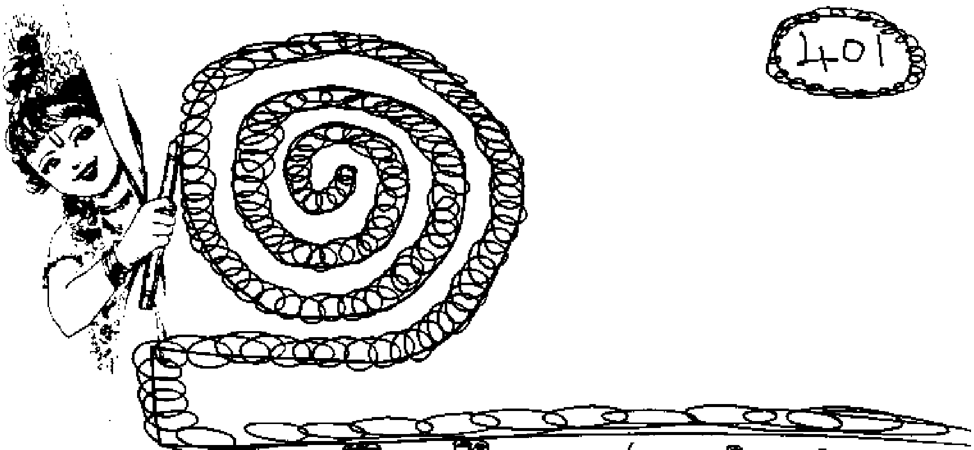

அவர்களே! அக்கம்மா! அபேர்க்கமும் உடையவர்களாகவும்

ஸ்ரீ பகவானிடம் அடையும் பத! முக்தியோ!

பதத்தை உணரவும், பர! ஜீவன் முக்தியோ!

உன் லட்சியமாகும்!

பரமபதம் வேண்டுமா? ஜீவன் முக்தி வேண்டுமா?

இதை முடிவு செய்ய வேண்டியது உன் அறிவு! ஆகவே லட்சியமாக உள்ளது

மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை, என பின்னிடுவது மனோ! மயமந்திரம்! ஆகவே

அன்பர்கள் சேவையே மஹாத்மான சேவை என பந்த நிவர்த்தி ஆவது அறிவின்! கிரமம் ஆகவே

என ஸ்ரீ மகான்கள் சொல்வர். (இது பந்த நிவர்த்தி)

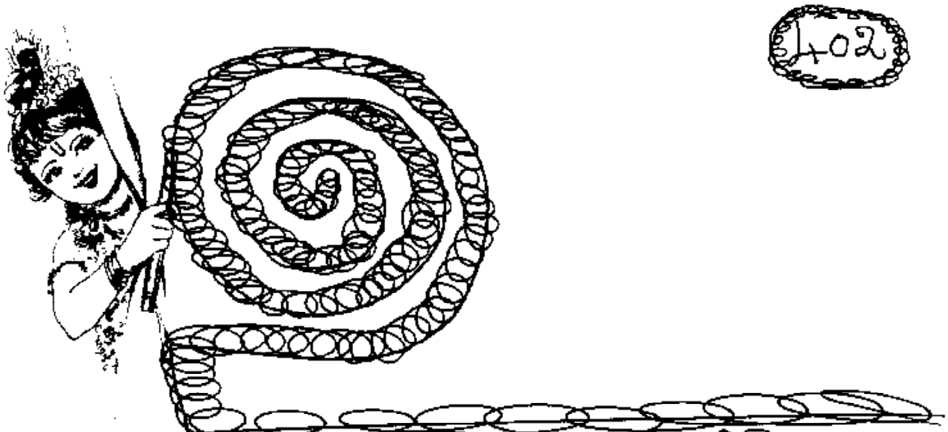

402

மேலும் ஓர் உண்மை என்னவென்றால்?

மனம் படைத்தோர் அனைவரும் ஏதேனும் ஓர் எதிர்பார்ப்பு உடையவர்களே.

மக்கள் சேவை எனச் செய்யக் கூடியவர்களும் ஏதேனும் ஓர் பலன் கருதி செய்பவர்களாவர்.

அதேபோல் இவ்வாறின்றி காமாயின் பின்னவராவர்.

அன்பர்! ஏற்பவரும் கொடுப்பவரும்!! இறை உணர்வோடு கூடியவர்களாவர்.

இவ்விருவரும் பற்றிலராகி விரும்புபவர்கள். உலக இன்மையை விரும்பாதவர்கள்.

ஆகவே காமாயின்! பின்னைப்பு இல்லாமல் பக்தர் முக்தி பெறுபவராய் அமையும் என உணர்க.

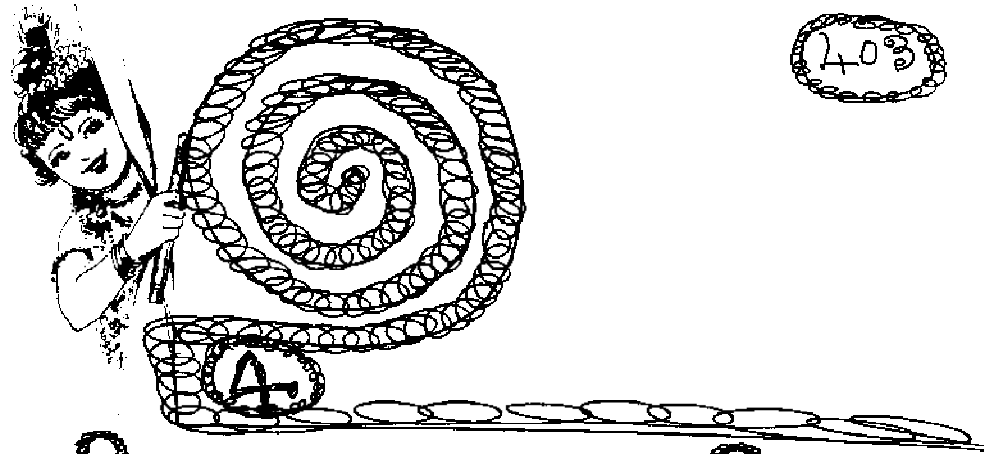

திரு ஆலவாயில்!

ஓர் அன்பரின் கேள்வி?

ஓர் மெய்யன்பர்:- பக்திரசபாயன்!
வரலாற்றில்
↑ ஓர் உண்மை உண்டென்று மறைமுகமாக
சொல்கிறீர்களே பாபா; அதன் உட் கருத்து
மட்டும் என்ன பாபா?

அது பக்தி! சுவையையும் ஊட்ட வேண்டும்.
" ஞான! ரஸத்தையும் "

ஓர் ஏழை வைத்தியம்:- இந்த உரையாடல்,
எங்கு வைத்து கேட்டீர்கள் ஐயா?
ஸ்ரீ அன்பர்:- அனேக இடங்களில் கேட்டிருக்
கிறேன் பாபா. சென்னை! மதுரை, அண்ணாமலை!
மேட்டூர் ஓர் அன்பர் வீடு, ஸ்ரீ ஆனந்தாஸ்ரமம்!
பாபநாசம் / கோவையில் ஓர் அன்பர் வீடு,
இப்படி அநேக இடங்களில் யாங்காங்கு

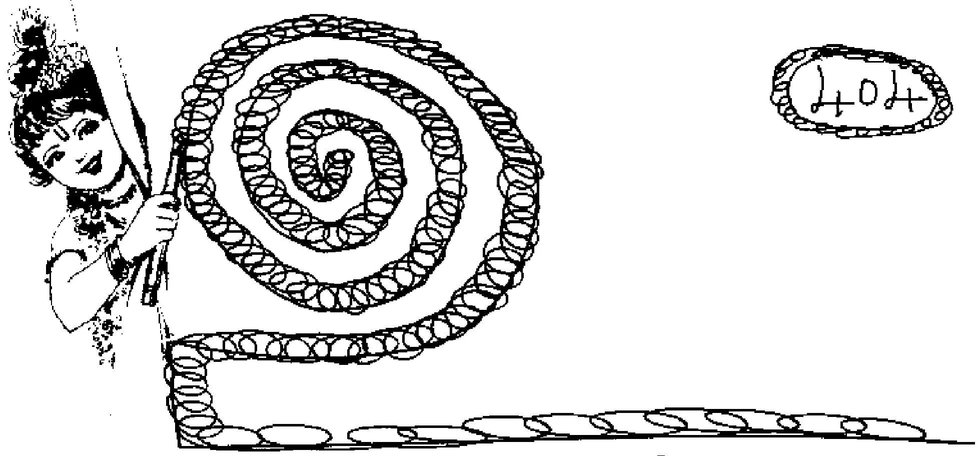

404

தரிணிக்கும் போரதல்வாம் இக்கதை!
அடியேனுக்காக சொல்வது போலிருக்கும்.
வைத்தியம்:- அது சரி! இது நாட்டுக்குக்காகவே
சுற்றியதாக இருக்கட்டும். இதில்
தாங்கள் எதை விளங்க வைக்க வேண்டு
மென்று, கருதுகிறீர்கள்? அதை சற்று
கோடிட்டுக்காட்டினால், அவன்!
எதை விளக்குகிறான் எனப் பார்ப்போம்?
ஸ்ரீ அன்பர்:- (A) பக்தப்பிரகலாதன் நிலையென்ன?
அவன் தம் தந்தையிடம் நடந்த நிலை என்ன?
(B) அந்த ஸ்ரீஹரி! தம் பக்தனிடம், எப்படி
கட்டுப்பட்டான்? என இந்த இரண்டிலும்
விளக்கம் வேண்டும் ஐயா?
வைத்தியம்:- எதை ஆதாரமாகக் கொண்டு, இக்
கேள்விகளை கேட்கிறீர்கள் என்பதும் தெரிந்து
கொள்ளலாமா ஐயா? சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.
கூடாது என்று சொல்ல வேண்டாம்.

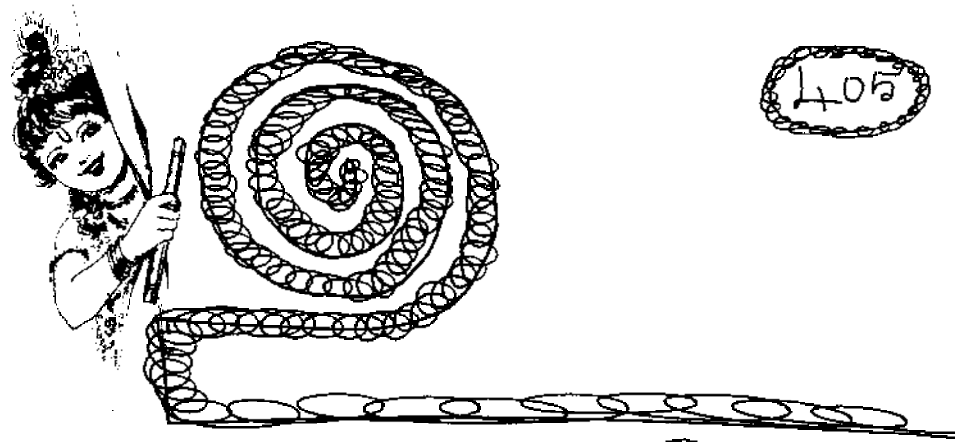

405

ஸ்ரீ அன்பர் :- அவன் (பிரகலாதன்) நிலையை
யாம் பெற வேண்டும். அதற்கு அவனாகிய
தாங்கள் தான் வழிகாட்ட வேண்டும் பாபா?

வைத்தியம் :- புது முறை தேவையில்லை ஐயா.
அவன்! உரைத்த அதை சரி வழியில்
தருகிறேன் ஐயா. உங்கள் ஏக்கம் & உருக்கம்
அவசியம் பவன் தரும் ஐயா, உங்கள்
ந ம் பி க் கை யி ன், வை ரா க்
கி ய மே உறுதி! ஆகும் ஐயா.
இனி க வ ன ம் தே வை!!!

கேள்வி :- (A) பக்த பிரகலாதன் நிலை என்ன? அவன்
தம் தந்தையிடம் நடந்த நிலை என்ன?

பதில் :- பக்த பிரகலாதன் ஸ்ரீஹரி! என்ற நிலையில்
நாராயண! என்ற நாமா! ரஸத்தை!
ஸ்ரீ குருதேவராகிய! ஸ்ரீ நாரத பகவானிடம்! அவன்

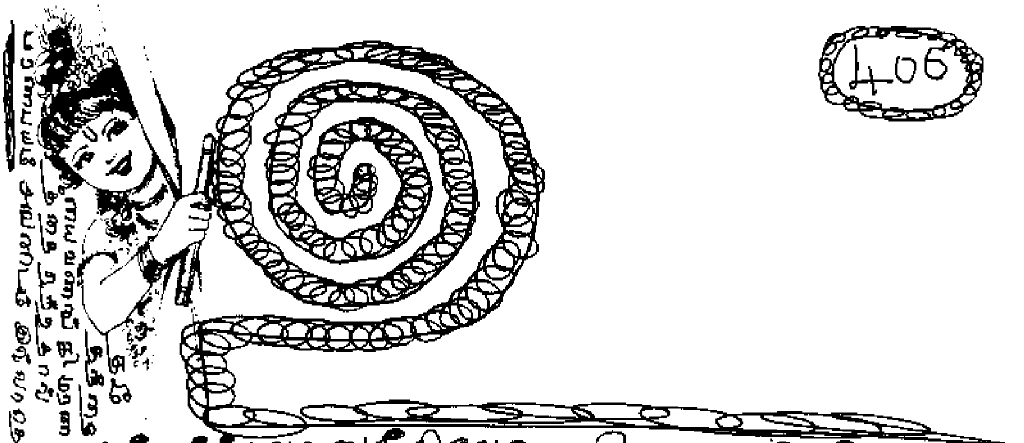

406

தாயின் கர்ப்ப வாஸத்திலேயே கிரஹித்துக் கொண்டான். அது அவன் பாலியத்திலேயே வளர்ந்து மரமாகி **பலன்** தந்தது.

பழமாகி விட்டதென்றே சொல்லலாம்

ஆகவே

ஹிந்துவேஷியான அவன் தந்தை, தம் மகனென்றும் பாராமல், பாகவதர், பவநிலைகளில், கொல்ல யத்தனித்தான். ஒவ்வொரு முறையும், அவன் தந்தை மரணதண்டனை கொடுக்கும் போதும், வைராக்ய தர்மத்தையும்! தெய்வீக தர்மத்தையும்! அதி அதி அதி

சிரத்தா நம்பிக்கையின் வைராக்கியமாக! ஸ்மரித்தான்.

(A) வைராக்ய தர்மம் :- ஸ்ரீமாதா! ஸ்ரீபிதா! தெய்வம் என்ற **ஈஸ்வர நாம** நிலையில். ஒவ்வொரு முறையும், ஸ்ரீ பிதாவை நமஸ்கரித்துச் சென்று, தந்தை தந்த மரணதண்டனையை ஏற்றுக் கொண்டான்.

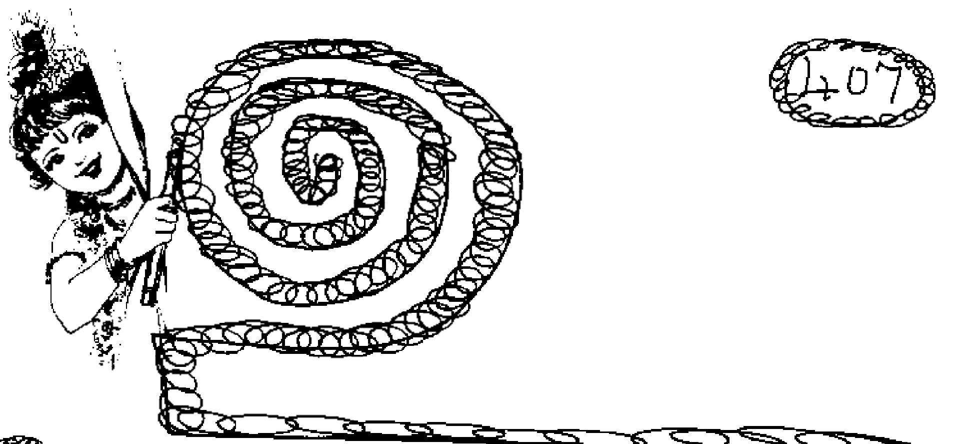

(B) அவன் தந்தை, ஸ்ரீஹரிநாமாவை, ஸ்மரிக்காதே என்றான்
இங்கு தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை என்ற
வைதீக தர்மத்தை நிராகரித்தான்,
தெய்வீக தர்மமே, வைதீக தர்மத்திலும்
சாலச் சிறந்தது, என்ற
ஸ்ரீமஹான்களின், வாக்கை அறிந்து கொண்டு. அவன்
உயிர் நாடியாகிய ஸ்ரீஹரி, நாமாவை
ஓம் நமோ நாராயணாவை, நாராயணா, என
ஸ்மரித்தவண்ணம், மரணத்தண்டனையை ஏற்றுக்
கொண்டான். இப்படி இரு தர்மத்தையும்
இரு கண்களாக, ஏற்றுக்கொண்டு தன்னுடை
யிறவு, மரணத்தண்டனை நிஷ்பலமானது,
பயன் அற்றுப்போனது

(Q) கேள்வி :- ஸ்ரீஹரி, பக்தனிடம், எப்படி
கட்டுப்பட்டான்?

ஸ்ரீ கிளி சரிவசுதா
கிருஷ்ண! ராம!
கோவிந்த! முகுந்தா!
சிவ சிவ! என எந்த
விதமாயும் ஸ்ரீ பகவன் நாமம்
சொல்லிக் கொண்டிருந்தாலு
ஸ்ரீ ஆத்ம விசாரத்தில்! அந்த
கிளியின் கழுத்தை தொடவும் போது
"கீச் கீச்" என்றுதான் கத்தும். ஸ்ரீ பகவன் நாமம்
வராது. அதன் ஜன்மம் போவதில்லை ஐயையும்.

நாம! ரஸாம்ஸ த்தால்

பதில்: பக்தன் நிர்க்கதியானான்! அங்கு
ஸ்ரீஹரி பரம தயாநிதி ஆனான்! பக்தன் யாருமற்ற
அனாதையானான்! ஸ்ரீஹரி அனாத ரக்ஷகனானான்.
பக்தன் பிராணபத்து சமயத்திலும், ஸ்ரீஹரியை
உருகி ஸ்மரித்தான்! ஸாமான்யர்களும்! பக்குவம்
அடையாத பக்தனும் பிராணபத்து சமயத்தில்!
ஸ்ரீபகவந் நாம ஸ்மரணை! கெட்டுப்போவான்
ஐயய்யோ & ஐயஹோ! என அலறுவான்! ஆகவே
அங்கு ஸ்ரீஹரியும் ஆபத்பந்து என ஆனான்.
பக்தனும் தவித்து விடப்பட்ட நிலையில் தீனன்!
என ஆனான். அங்கு ஸ்ரீஹரியும் தீன ரக்ஷகன் என
ஆனான். இப்படியல்ல நிலைகளில் தம்மை நம்பும்!
பக்தனுக்காக! ஸ்ரீஹரி! எங்குமாகி!
எதிலுமாய்! எவ்வாறுமாய்! ஆனான்.

திருஆலவாயில் ஓர் அன்பர் கேட்ட கேள்வி

409

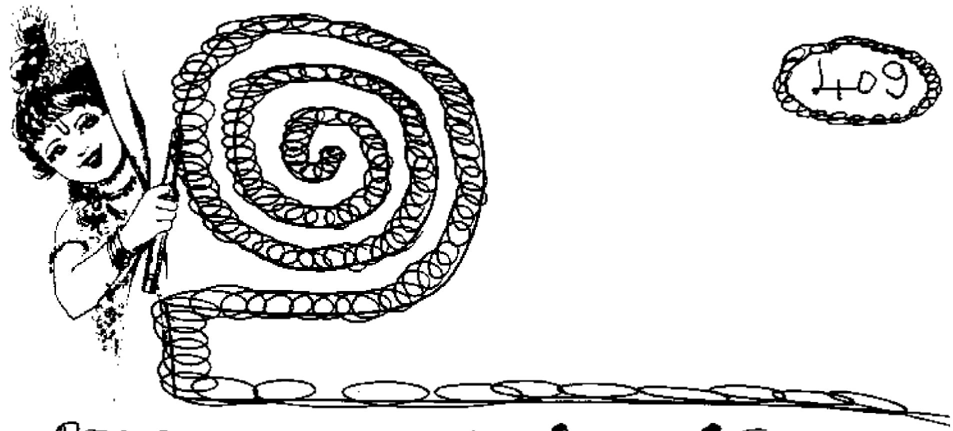

இதை உதாரணமாக காட்டுவதற்கு -
பக்தன் ஸ்ரீஹரியை! தூணிலும் இருப்பான்.
துரும்பிலும் இருப்பான். என ஓர் பக்திய
வாக்கு அதுவ; அவன் தந்தை! அதி அதி
உக்ர கோபாவேசமாய் அடே!
துஷ்டனே! உன் ஸ்ரீஹரி! இந்த தூணில்
இருப்பானா??? என சொல்லிய வண்ணம்,
அம்மண்டபத்தில், பல நூற்றுக்கணக்கான
தூண்களுள், ஓர் தூண்!
மட்டும் சுட்டிக் காட்ட!
எத்தனிக்கும் போது!
அங்கு அந்த ஸ்ரீஹரியாகிய ஸ்ரீபகவானும்!
தம்பக்தன் எந்த தூணை சுட்டிக்
காட்டுவானோ! அதில்!

சர்வாந்தர்யாமியான ஸ்ரீபகவானுக்கு 410 இப்படி ஓர் வாசகத்தை போடுவது பக்தர்கள்! என்ற கருமையை உபசார வசனமாக இவ்வாறு கூறப்பட்டது எனக்கொண்டு உணர்க.

நாம்! பிரவேசிப்பதற்காக கடும் முயற்சி யெடுத்ததாக அனுபவபக்தர்கள்! வாக்காக அறிகிறோம்.

இது ஓர் உபசார வசனமேயாகும். பக்திக்கு பகவான் கட்டுப்படுபவான். என்பதை காட்டும் நிமித்தம், சித்தரித்ததாகும். பக்தியில் உண்மை! ஞானத்திலில்லை.

விதி முடிந்த அசுரன்! ஸ்ரீஹரி அழித்தான். ஸ்ரீஹரியின் அந்த கோரமான! சொரூபத்தை/யும் நரசிம்ஹமான பக்தனைத் தந்தையை அசுரன் நார் நாராய்! கிழித்தெறிந்த தன்மையையும் பக்தன் கண்டான்.

ஸ்ரீபகவானை ஸ்ரீஹரி! 411
இல்லாத இடமே இல்லை.
அறியாத பொருள்
இல்லை யென்பதே ஸத்தியம்.
ஆனாலும் பக்தன் வாக்கை
காக்கும் பரமன் என்பதை
சுட்டிக்காட்டும் வகைக்காக, உபசாரவசனமாக
ஸ்ரீ ஹரிஹரன்கள் அடியவர்.

பக்தன் :- ஸ்ரீஹரி என்றால் ஸாந்தி! அமைதியான்! ஆனந்தவடிவமாகும். இந்த **கோர**/ வடிவத்தை! ஸ்ரீஹரி தாங்க வேண்டிய காரணம் என்ன என்று என் மனதில் எண்ணிய வண்ணம், கேட்கிறேன். **பிரபோ**! இது என்ன கபட நாடகம்? ஏன் இந்த கோர காட்சி? கோர நிகழ்ச்சி? எம் தற்காலிக தந்தைக்கே **இக்கதி**! என்றால், எம் **நிலை**! என்ன கேவலம் தேவா?

ஸ்ரீஹரி :- கொழந்தே/ சுவண சஞ்சலம் வேண்டாம். மூன்றில் ஒன்றால் எனக் தெரியுது போல. தாம் பெற்ற வரத்தால், அறத்தை மறந்தான். **அவ்வரம்/ கோர தோஷ**/ அனேக குணம் குணங்களாக விஸ்வரூபம் தாங்கி வந்தது. அதை எம் **மாயாவே**/ அக்குணங்களுக் கேற்றவாறு/ தானும் ஓர்

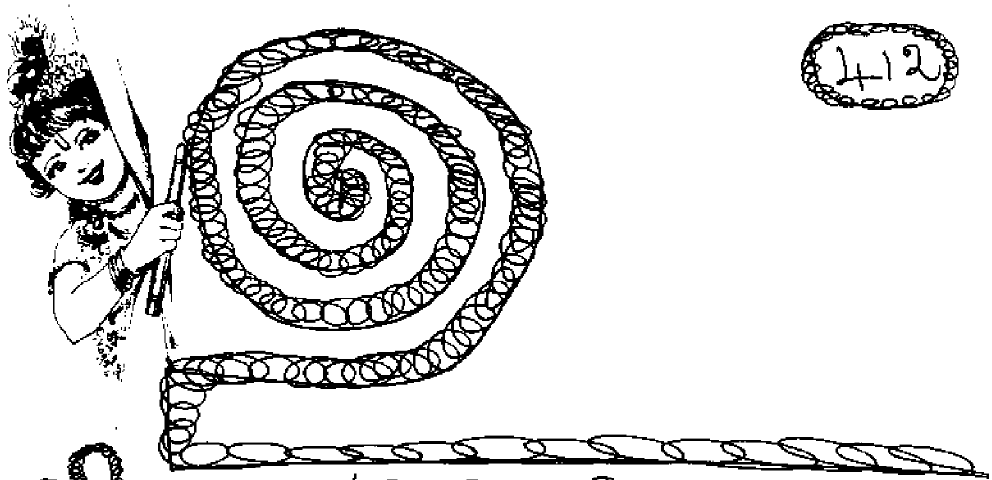

4-12

விராட் | ரூபம் எடுத்து அழித்தது.

அக் குணமும்! இக் குணமும்! நாம் வந்த காரணத்தின் | காரியம் நிறைவு பெற்று மறைந்து விட்டது. மாய்

இப்போது உன் முன் பூரணமே நிறைவாய் நிற்கிறது.

(சாந்தியான ஸ்ரீமந் நாராயணனை காட்சிதந்த நிலையில்)

முன் நடந்து முடிந்த அக் கலைக்காட்சி | இனியும்

(உன்னிடம்) நிகழாமல் இருக்க வேண்டுமானால்,

பரமாக அரியாக (மாயா இல்லாத ஆத்மாவாக.)

நீயும் | அருவாயாக.

உன்னை முடியும் | கொழுந்தே

என அன்பாக கூறினான் ஸ்ரீ ஹரி.

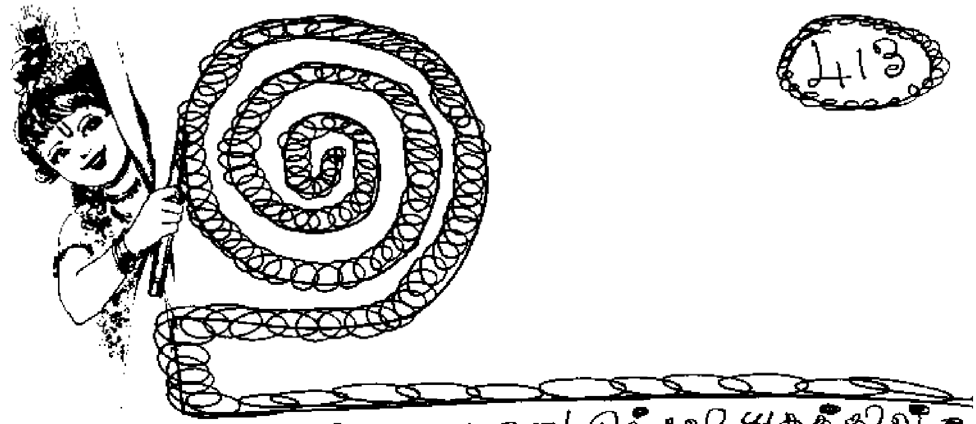

அத்தரேதாயுக பிரகலாதனே! இக்கலி யுகத்தில்

ஸ்ரீராகவேந்திர! பிரம்மஹம்ஸராக!

தோன்றியதாக, ஸ்ரீமஹான்கள் வாயிலாக அறிகிறோம்.

இடைக்காலம் **பரமபதத்தில்** இருந்ததாக கொள்ளலாம்.

ஓ....ம் ....ம் வா...தே

பக்தி மார்க்கம் :- இவர் **த்வைத** ரீதியால்

பக்தியை போதித்து, ஓர் பரமபக்தராகவே வாழ்ந்து,

ஓர் பக்தராகவே ஜீவசமாதியை அடைந்ததாக

ஒருசாரார் சொல்வர். (இது த்வைதம்)

ஞானமார்க்கம் :- இவர் ஸ்ரீஹரியின் வாக்கின்படி,

இவர் ஓர் காட்சியை தம் கருணையால் அளிக்க

ஸ்ரீ வேதமாயா அங்கு காட்சிக்கு காமே

ஓர் ஸ்ரீமஹாத்மாவைக் காட்டி ஸ்ரீ ஷத்வேத

ஒத்து பணிக்க, அவர் மூலமாக இவர்

விசாரஞானத்தால் ஜீவன்முக்தியை

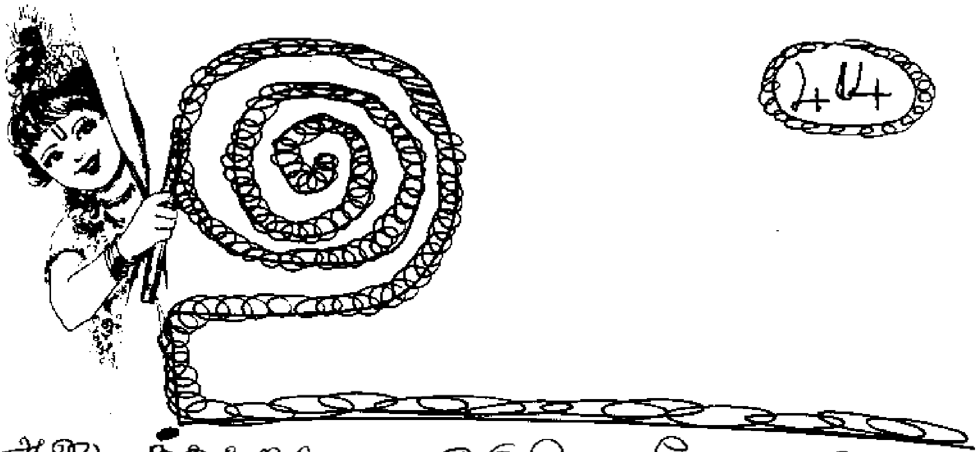

அடைந்ததாக, ஒரு சிவ ஸ்ரீ மஹான்களின் வாக்காக அறிகிறோம் இந்த ரகஸியம்! தேவ பிரம்ம ரகஸியமாக இதுகாலவரையிலும், பாதுகாக்கப்பட்டு வருகிறது, என மட்டும் உணர்ந்தால் போதும். இங்கு இவர் அத்வைத நிலையை அடைந்ததாக சொல் வவரம்.

ஓர் உண்மையான பக்தன்! ஸ்ரீ பகவான் நாமாவை! இடையறாது ஜபிப்பதனாலும். ஸ்ரீமாதா! ஸ்ரீபிதா! ஸ்ரீகுரு! ஸ்ரீதெய்வம்! என்ற ஐஸ்வரஸ்ரீபாகவது! தர்மத்தை! பணிவோடும்! பொறுமையோடும்! ஏற்றுக் கொள்வதாலும், தாவவினையின் கடுமை & கொடுமைகளை! மாயா கவனித்துக் கொள்கிறது.

பூமியின் பாரம்! குறையட்டும், குறையட்டும், அழிவதால். மனம்! காற்றைப் போல் வேசாகிறது. அதுவே மேல்! நோக்கிப் போய், மஹத்தாகவும். ஜீவன் முக்தி பெறவும் வாய்ப்பு உண்டாகிறது எனவுணர்ந்தால் போதும்.

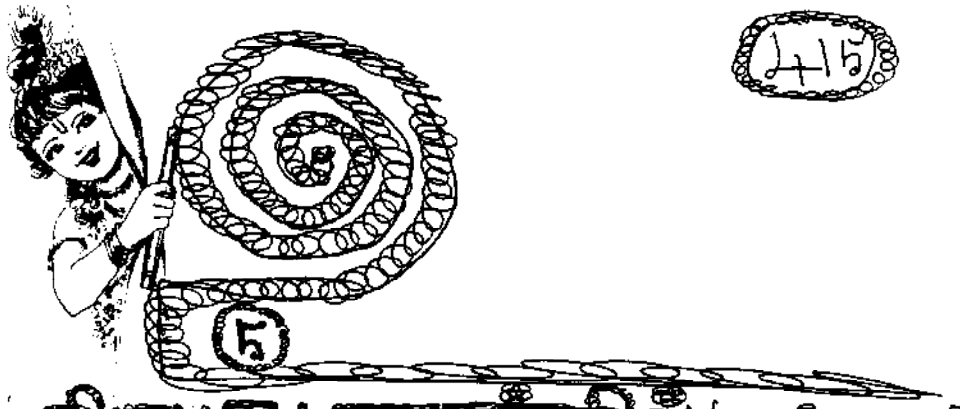

திருபாபநாசத்தில்! நடந்த ஒரு சம்பவம்

குதர்க்க! கேள்விகளும்

அமைதியான! பதில்களும்!

(பாவநாசம் வழி! நெல்லை மாவட்டம்!)

பூமா:- அன்பான! அறிவான! பொறுமையான!
அமைதியான் பணிவான! சாந்த ஸ்வரூபமான!
பாபாஜீ! யாம் கேட்கும் இந்த கேள்விக
ளானது, எம் சொந்த கேள்வியல்ல. ஆகவே,
இவ் வேளையை மன்னிக்கவும். பின் எம்மையும்
பட்டவர்களின் கேள்வி என்றே!?

பக்தர்! & பாமரர்! ஆகிய
இருநிலைகளில் இணைந்த கேள்விகளாகும்.
எம்மை மன்னிக்கவும்! நா நீ க ளின்!

பொறுமைக்கே! சோதனையான
கேள்விகளாகும். கேட்கலாமா பாபா?

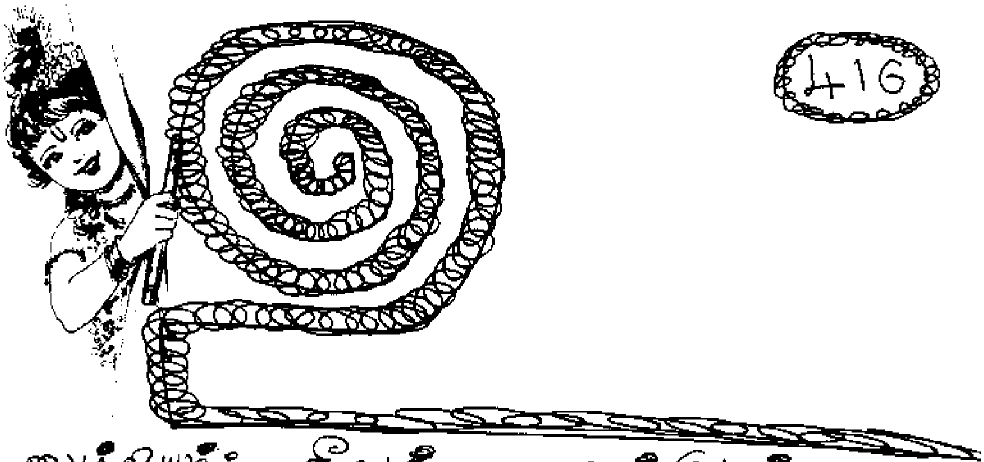

416

நைவேத்தியம்:- நிவேதித்தோம் எம் இதயத்தையே.

அஸ்தானா! கேள்விகள் உன் வாக்கில் வராது என, எமக்கு தெரியும். ஆனால் இது உனக்கு பரம்பரையாகும்! அம்

எம் ஆனந்தமே! அருள்புரிவாயே.

கேள் கொடுத்தே! சும்மா பயமில்லாமல் கேள்! அப்பாவிடம் கொடுத்தைக் கேள்ள பயம்? இந்த உதவாக்கறை அப்பாவி அப்பாவானை உன்னை கண்டிக்கப் போவதுமில்லை. தண்டிக்கப் போவதுமில்லை. கேட்கப் போவது நீயுமில்லை. எனினும் யாம் ஒருவனை உணர்வோம். எம் அன்னையாகிய ஸ்ரீ பூமிகாவே! உன்னுள் இருந்து கொண்டு சந்திர ஸேகரி யானா! குழந்தைக்காக

இக்கேள்விகள் கேட்கப் போகிறோமென்று, முன்பே எமது ஐயன் சிவன் (கண்ணன்) உணர்த்திவிட்டான்.

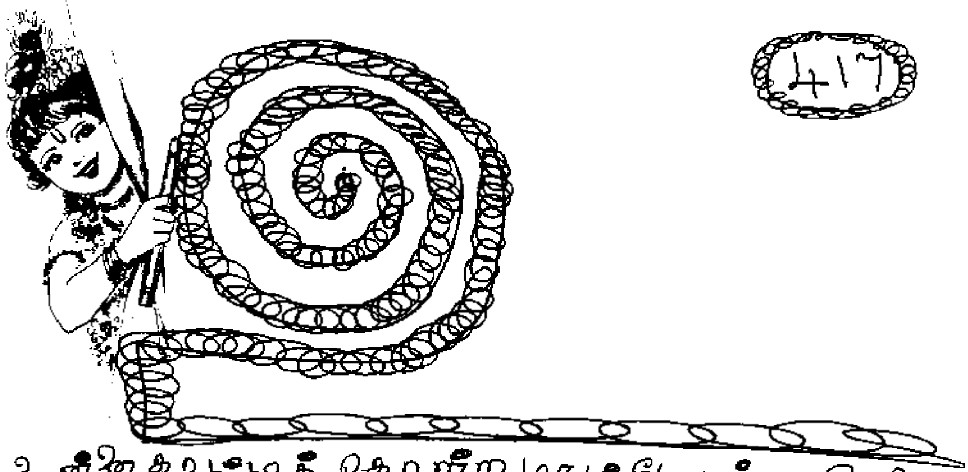

உன்னை காட்டிக் கொள்ளமாட்டோம் இனி
உன் கேள்விகள்! தொடரட்டும். அங்கு
அவன் பதில்கள்! அதை நிரப்பட்டும்.

அக்குழந்தை சற்று சிரமமிராம விழித்தது.
பின் ஏதும் அறியாத நிலையில், அது கேட்டது.

பூமா :— ஸ்ரீபகவானுக்கு, பக்தன்! என்றும் ஓர்
பாமரன்! என்றும் வித்தியாசமில்லையல்லவா?

வைத்தியம் :— ஆமாம் கொழந்தே! ஸ்ரீபகவானுக்கு
அவ் வித்தியாசமில்லைதான்.

பூமா :— அப்படியானால் வித்யாசத் தாரதம்!
அவ்விருவர்க்கும், எப்படி அமைகிறது?

வைத்தியம் :— கொழந்தே! கவனமாய் கேளை?
பக்தனுக்கும்! பாமரனுக்கும்! மனப்பா
கமும்! மனமும்! தான் முறையே
பக்தன்! பாமரன்! என வித்யாசமாக அமையும்.
அவை அவ்விருவர், உ ட ல் க ளு ம்!

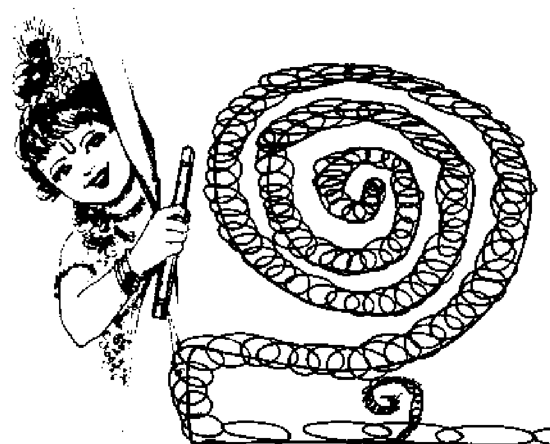

418

மனம் / வினை / வினை / மனம்

என்ற பின்னலில் தான் இயங்கும்.
ஆனால் இரண்டும் ஒன்று! சேராது.

சூமா:- அப்படியானால் வினையால் வித்தியாசமும் என்றால், அனுபவமும் வேறு வேறாகத்தானே இருக்கும்?

வைத்தியம்:- ஆமாம். அனுபவம் வேறு வேறு தான். ஒன்றாக அமையாது.

சூமா:- பக்தன் நிஷ்காமியமானவன். பாமரன் காமியமானவன். அப்படித்தானே?

வைத்தியம்:- ஆமாம்.

சூமா:- பக்தன் நிஷ்காமியமாக வேண்டும் போதும், பாமரன் காமியமாக வேண்டும் போதும், பகவான் அவ்விரண்டையும், எப்படி ஒன்றாக்கொள்கிறான்?

வைத்தியம்:- சொல்கிறேன்! இதில் ஓர் வித்தியாசம் உண்டு. அதை அவசியமாக. பக்தன் என்றால் அவனிடம் வேண்டுதல் இராது.

திருபாபநாசத்தில் ஓர் அன்பர் கேட்ட கேள்விகள்

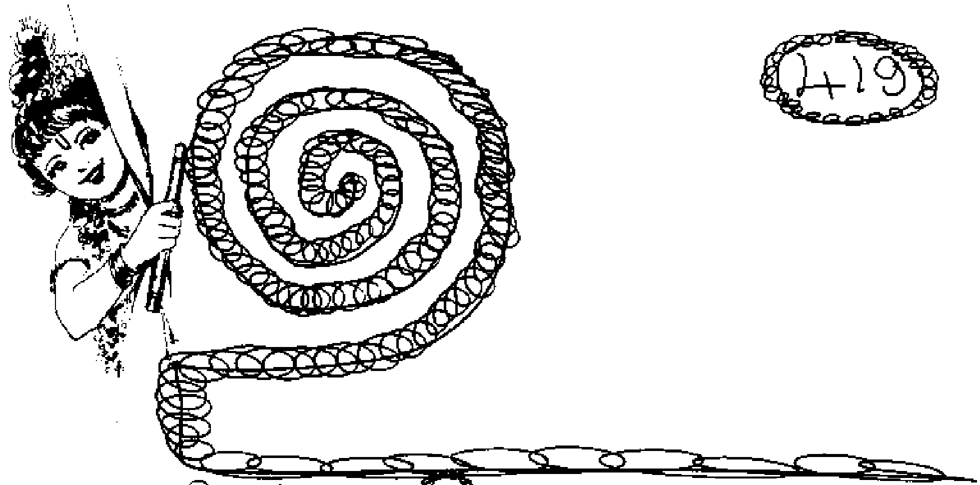

419

எல்லாம் நீயே! என்ற **நிறைவு!** மட்டும் உண்டு.

பாமரனிடம் வேண்டுதல் அவசியம்
அது வினை & குண சம்பந்தமானதும். உண்டு.

பூமா:- வேண்டுதலுக்கும், நிறைவுக்கும் உள்ள குறைதிசயங்கள் என்ன?

வைத்தியம்:- வேண்டுதல் என்பது, எதிர்பார்ப்பு! அதுவே காரியம் பற்றது. அவை விருப்பு/வெறுப் பினால் தோன்றும் **பலன்!** நிலை கண்டு ஏற்றலும், ஏற்காமையும் ஆகும்.

நிறைவு என்பது இவ்விரண்டுதான் அடங்கும் தன்னிடம் இருப்பதிலும், இயல்பாக எந்த திறமுமின்றி, கிடைப்பதிலும், இவை இரண் டையும் வைத்து, நடைபெறும் **காம!** காரியங்களிலும், அது **பேறும்!** பிரமோ எனை நடப்பதிலும்.

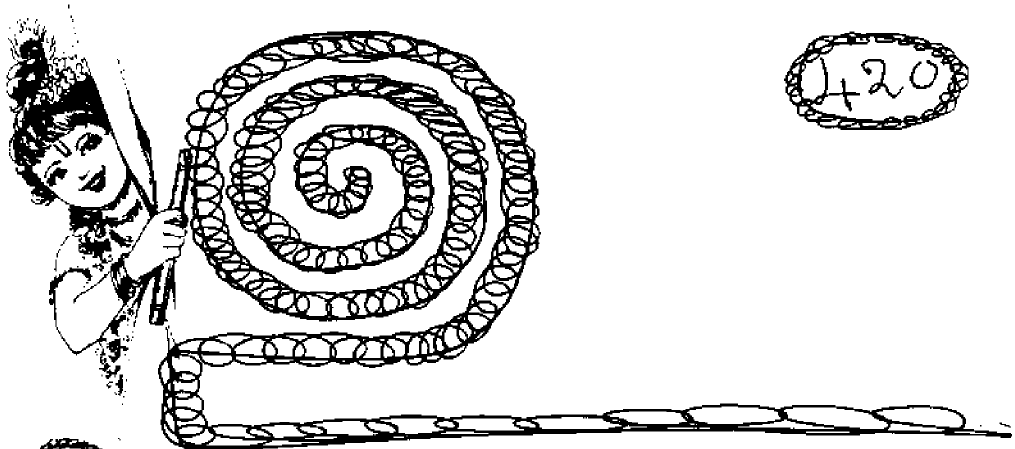

420

நிறைவு!

பெருவுதாரம். இதில் எந்த கர்மாவும் தொடர்பு ஏது

இங்கு ஏற்றுவந்த கர்மா மட்டும் நிறைவுறும்

ஆமா :- நீங்கள் சொல்லும் கர்மாவின் நிறைவு! பக்தனுக்குத்தான் பொருந்துமா??? ஸ்ரீபாமரனுக்கு பொருந்தாதா?

வைத்தியம் :- அவசியம் பொருந்தாது கொழுந்தே.

ஆமா :- அது ஏன்?

வைத்தியம் :- எதிர்மார்க்கம் உடையவன் சாமான்யன் ஆகும்! எந்த எதிர்மார்க்கமும் இல்லாமல் எல்லாம் அவன்கிருபை! என அமைதி சாந்தியால் நிறைவு பெறுபவன் பக்தனாம்.

ஆமா :- ஸ்ரீ பகவான் என்றால் கருணை! கருணை என்றால் ஸ்ரீ பகவான்! என சொல்கிறார்களே,

421

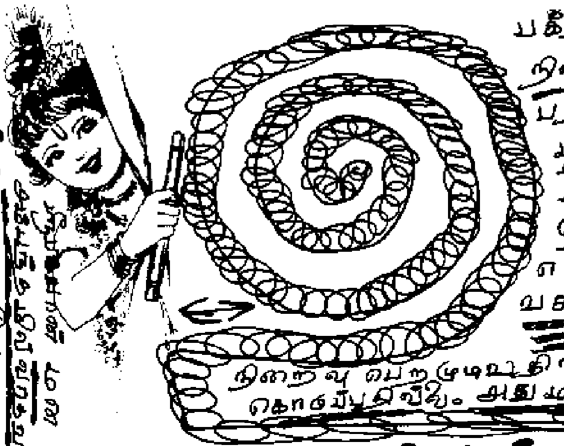

பக்தனுக்கு ஸ்ரீபகவான் நிறைவை கொடுப்பதில்லை. அவன் தன் மனதால் நிறைவு கொள்ளுன். பாமரன் அப்படியல்ல. அவனு தேவை ஆசை, ஆசை தேவை, என தொடர்பாகிறான். மனம் வசப்பட்டதால் அவனால் நிறைவு பெற முடிவதில்லை. ஸ்ரீபகவானும் நிறைவை கொடுப்பதில்லை. அது மன சம்பந்த கர்மா வாசம்.

[illegible]

அப்பகவானை, அந்த பாமரனுக்கும், ஓர் நிறைவை ஏன் கொடுக்கவாகாது?

மைத்ரேயம் :- பாமரனின் மனதுடையவன், ஸ்ரீபகவான் அறிவுடையவன், என சொல்வடாதும். அறிவே நாம் என ஆனவன்.

ஆகவே விருப்பு வெறுப்பை உடையது **மனம்**, விருப்பு வெறுப்பற்றது **அறிவு**, ஆகவே அந்த அறிவு, அம்மனதை கண்டுக்காது, அது தண்டிக்காது.

ஆகவே சாமான்யன், அறிவானவனிடம் அவன் மனதின் விருப்பு வெறுப்பு, அறியாது.

ஆகவே ஸ்ரீபகவான் ஒன்றும் செய்ய இயலாது.

அம்மா :- ஒன்றும் செய்ய இயலாதவனுக்கு, ஏன் ஸ்ரீபகவான் என நாமம் கொடுக்கின்றீர்?

மைத்ரேயம் : (சிரித்துக் கொண்டே) அவன் நாமமும் கேட்கவில்லை. ரூபமும் கேட்கவில்லையே அம்மா!!! நீதானே கொடுத்தாய்.

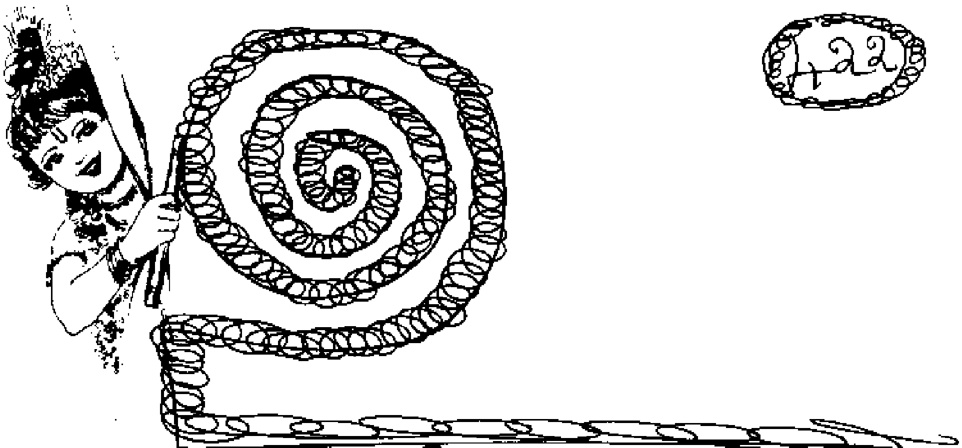

(1422)

பூமா :- எல்லாம் ஒன்றே! அது பரமாகிய மண்ணே! அதுவே நாம்! நாமே அது! என்பதும், அசைவு இயல், ஸ்ரீபகவான் என்பதும், அசையா இயல்,

பரம்! என்பது தானே காரணிகள் ஸத்தியவாசகம்?

வைத்தியம் :- (சிரித்துக் கொண்டே) ஆமா கொழுந்தே!

பூமா :- அப்படியானால் பாமரனும்! பக்தனும்! அம்பரத்திற்கு! அன்னியமில்லையே?

வைத்தியம் :- அன்னியமில்லைதான்.

பூமா :- பின் ஏன் அந்த பரமாகிய பகவானுக்கு ஓரவஞ்சனை? பக்தனுக்குத் தெரிவதும், பாமரனுக்குத் தான் மறைவதும்.

வைத்தியம் :- அவன் தன்னை விளங்கலையே அம்மா.

இவன் **(பாமரன்)** தானே! மனசால் விலகுகிறான்

பூமா :- மனம் யாருடையது?

வைத்தியம் :- மனம் இல்லாத ஒன்றே. அதை மாயாவின் விந்தையென வைத்துக் கொண்டால் எண்ணம் இல்லை எண்ணம் உண்டானால் மனம் உண்டு. எண்ணம் இல்லையானால் மனம் இல்லை.
(மனம் ஸத்தியமல்ல)

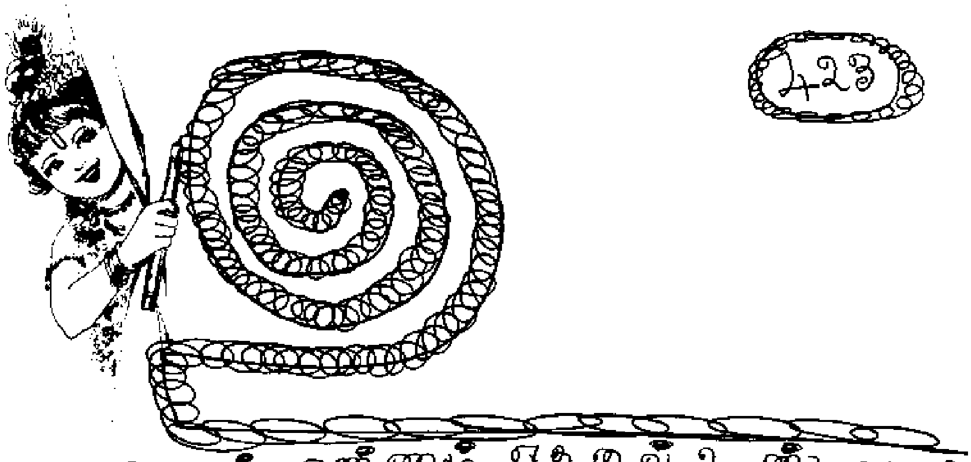

ஆமா :- அந்த எண்ணம் எதனால் உண்டானது?
ஏன் உண்டானது?
ஐக்கியம் :- எண்ணம் நாமரூபத்தால் உண்டானது
நான் எனது என்ற உடைமை உரிமையால் உண்டானது
ஆமா :- அந்த நாமரூபம் எதனால் ஆனது?
ஏன் ஆனது?
ஐக்கியம் :- நாமரூபம் மண்ணால் ஆனது.
விளையாட்டின் ஆக்கம் ஆனது.
ஆமா :- மண்ணில் நாமரூபம் தானே ஆனதா?
விளையாட்டு தேவையா?
இந்த விளையாட்டு தேவையா?
ஐக்கியம் :- மனிதன் கற்பனை நாமரூபமானது.
இம்மண்ணை வைத்தே மனம் நாமரூப கற்பனை செய்தது
அம்மனம் அறியா வண்ணம் மாயா செய்து முடித்தது
நான் எனதோடு விளையாடுவது வினை உண்டு. ஓர்
ஸ்ரீபகவான் நம்பி நீயே உனக்கு ஈனை விளையாடுவது
வினையில் ஆனந்தம் உண்டு.

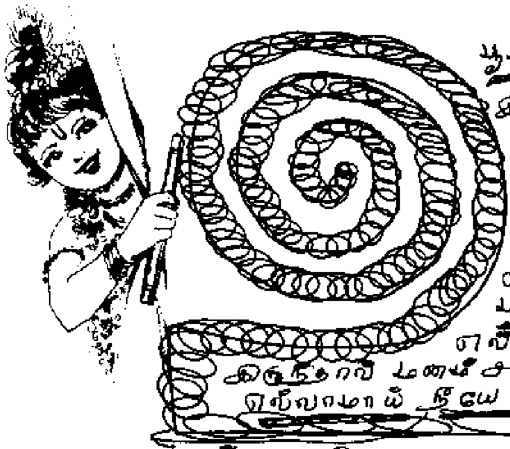

பூமா:- இந்த விளையாட்டே இல்லாமல் சும்மா இருக்க (முடியு)மா?

புத்தி:- அது சும்மாதான் இருக்கிறது இது உன் மனதின் விளையாட்டு. இங்கு உன் சாதனை எல்லாம் நீயே என விட்டால் மனம் சாந்தி அமைதியாகும். எல்லாம் நின்றேன என உணர்வோடு இருந்தால் மனம் அழிந்து மறைந்தாகும். அங்கு எல்லாமாய் நீயே இருப்பதை அவசியம் உணர்வாய்.

பூமா:- இந்த விளையாட்டே இல்லாமல், அது சும்மா இருக்கவா மாட்டேன்? ஏன் இந்த அவஸ்தை?

வைத்தியம்:- அவஸ்தை உனக்கா? உன் மனதிற்கா கொடுத்தேன்?

பூமா:- உனக்கில்லை. உன் மனதிற்கே என நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் எனக்கு அப்படி தோன்றவில்லையே. எனக்கே எனக்குதான் தோன்றுகிறது.

வைத்தியம்:- அதன் காரணம்?

பூமா:- இன்ப துன்பங்கள்! எம்மால் மறக்கவும்! மறுக்கவும்! முடியவில்லையே என் செய்வோம்?

வைத்தியம்:- சரி சரி! உன் பாதையிலேயே, வருகிறேன். (A) அந்த இன்பமும் துன்பமும் நிரந்தரமாக இருக்கிறதா? (B) நாம் நேயமின்றி வேறு ஏதாவது தோன்றுகிறதா? (C) நாம் நேயமிக்கமா? ஒன்றை அடுத்தமா? இம்மூன்றும் கேட்டுக்கொண்டு அந்த கவனமாக பதில் சொல்லப்பாரேன்?

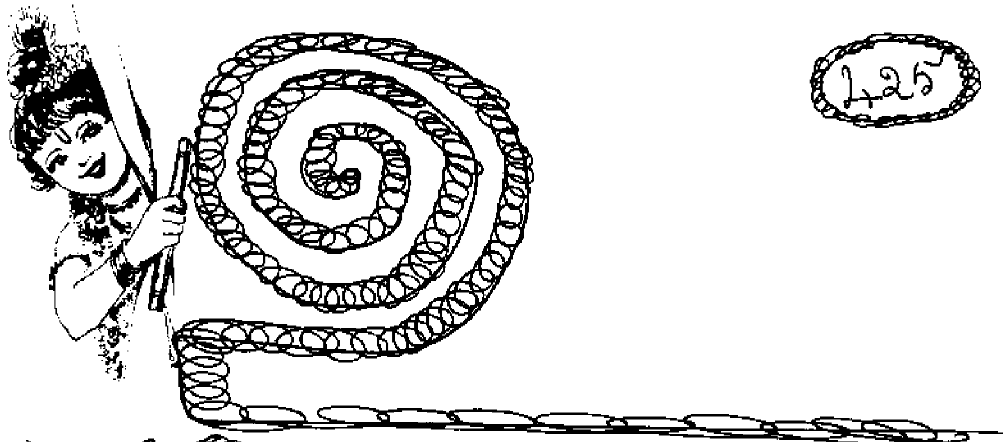

425

ஆமா :- (A) கேள்வி :- இன்பமும், துன்பமும்! நிரந்தரமாகவும் நீடிக்கிறதா?

பதில் :- இல்லவே இல்லை தோன்றி மறைகிறது. இன்பம் வந்தால் துன்பம் இல்லை. துன்பம் வந்தால் இன்பம் இல்லை. இரண்டும் ஒன்றாய் வருவதும் இல்லை.

(B) கேள்வி :- (இவ்வுலகில்) நாமரூபமன்றி, வேறு ஏதேனும் தோற்றுகிறதா?

பதில் :- ஜடசொரூபமோ / ஜீவசொரூபமோ! தாவர வர்க்கங்களோ! கிருமி கீடங்களோ!

நாமரூபம் இல்லாமல் வேறில்லை.

(C) கேள்வி :- (நாமரூபமாக ஜீவ அசித்த தோற்றங்களிலும்) நாமரூப மயக்கமா? (அவற்றின்) என்ன அர்த்தமா?

பதில் :- நாமரூப **மயக்கமே!** முதலில் உண்டாகிறது. அதன்பின், அம்மயக்கத்தின்

போதையினால்! என்ன அர்த்தம் உண்டாகிறது.

அதுவே இன்பதுன்பமான மாணமாகிறது.

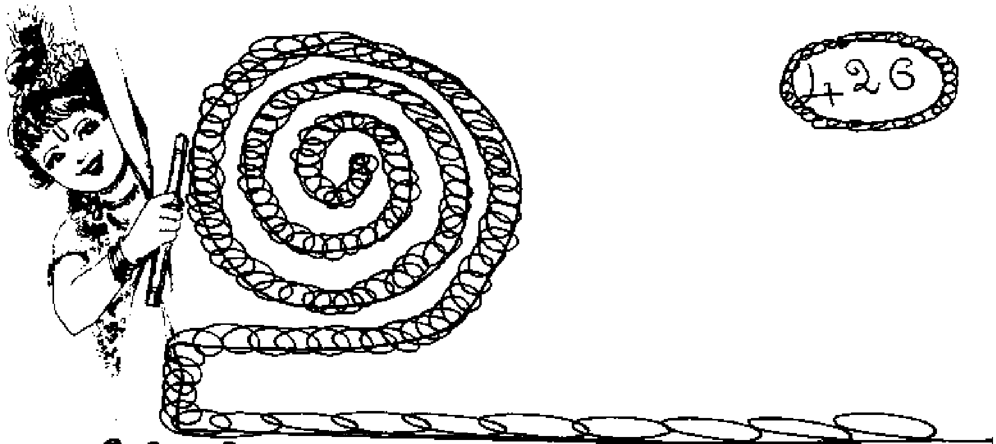

426

வைத்தியம் :- இப்போது நீ சொன்னவைகளே!
உன் மனே விளையாட்டாகும்.
இந்த மனை விளையாட்டை நீதான் (மனம் தான்)
நிறுத்த வேண்டுமா? வேறு யாரும் நிறுத்த வேண்டுமோ?
பூமா :- உங்கள் கதையான் படி,
யாம் (மனம்) தான் நிறுத்த வேண்டும்.
ஆனால் எம் கேள்வி இங்கு என்ன வென்றால்?
(A) நம் ப்ரியசகயானுக்கு இங்கு என்ன வேலை?
(B) அவன் உலகம்! அவன் பொருள்! அவன் இயக்கம்!
எல்லாம் அவனுக்கு இருப்பது ஸத்தியமானால்!
அவனே இக்காரியம் அனைத்தையும் பார்க்கலாமே?
வைத்தியம் :- (இதைக் கொண்டே) தொடர்ந்தே
அவன் அவஸியம் பார்த்துக் கொள்வான்.
" " பார்த்துக் கொண்டுதானிருக்கிறான்.
அவனன்றி! அணுவும் அசைவதில்லை.
இது ஸத்யமே.

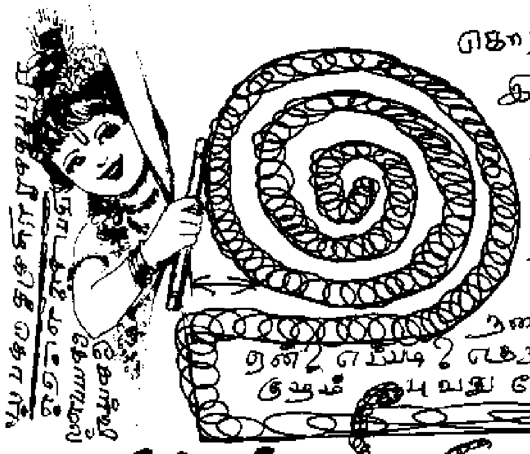

தொடர்ந்தே ஆமா!
இம்மனப் போராட்டமும்
குழப்பமும் 127
,,
எதனால் வந்தது
என்றால் நன்கு கவனிக்கவும்
திட்டமிட்ட ஓர் காட்சி
உன் முன் ஓர் நாடகமாக
நடைபெறும் போது இதை
ஏன்? எப்படி? எதற்கு? என கேட்டுக் கேட்டு
குழம்புவது போல இருக்கிறது. உடனே

வைத்தியம் :- நீ (மனம்) சும்மா
இருக்கலாமே? ஏன் அவஸ்தைப்பட வேண்டும்?

ஆமா :- அந்த மன அலைப்பதையும் அவன்
அடக்கலாமே? அவனுக்கு அதைவிட
வேறு காரியமென்ன ஐயா?

வைத்தியம் :- மனதை/மனது வைத்தவன்!
அடக்க வேண்டும். அடக்க முடியும். அறிவு
(ஸ்ரீ பகவான்) கண்டிக்கவும்! தண்டிக்கவும்!
செய்ய இயலாதே. அது சாட்சி சைதன்யமாயிற்றே.

ஆமா :- அப்படியானால் வேறு வழியென்ன?
வேறு தெய்வ வழி சொல்லுங்கள் ஐயா?
ஸ்ரீ பகவான்! சர்வக்ஞன்! என்றும்! அந்தர்யாமி!
என்றும், உள் இதயவாஸி! என்றும் அனேக வர்ணனை
கூறும் தாங்கள்! இதை செய்யாவிட்டால்
அவன்!

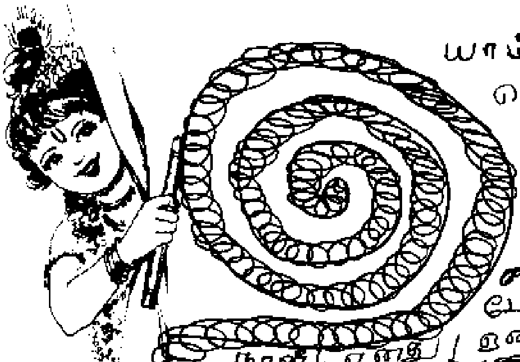

யாம் அறிவீர் அம்பரீசும் (428)
தெரிந்தேமே என
கேட்கலாம் நீயும்
வேட்டை வேடிக்கிருந்து
நடந்து வாடு
போகலாமே. அந்த நடிப்பில்
ஏன் மயங்க வேண்டும்????
நான்! எனது! என்னும் மயக்கமே

அவனால் **என்ன பிரயோஜனம்?**

என சற்று உணர்ச்சி வசப்பட்டே
அக்குழந்தை கேட்டது.

வைத்தியம் சற்று பலமாகவே சிரித்துவிட்டு
அவள் சற்று அதிர்வுற்றாள். பின் சமாளித்துக்
இளம் கன்று பயமறியாது! என்று கொண்டாள்.
நிஜயில் ஏதேதோ உண்**மை** பாதிக்கிறது.

இது ஸ்ரீமஹான்களின் சத்திய வாசகமாகும்.
மனம் தேடிய விஷயை, மனம்தான் அனுபவிக்க வேண்டும்.
அவ்விஷயை தாவத்தால், அம்மனம் அனுபவிக்கிறது.
உடலெடுத்தோர் அனைவருக்கும் இதுக்கு விதிவிலக்கல்ல.
அவ்வினை வந்த வழி! நான்! எனதாகும்
அதை ஓர் ஸ்ரீபகவானிடம் எல்லாம் நீயே! உனதே! என
விடுவதே, விஷயங்களை குறைக்கவும் பின் அழிக்கவும்
செய்யும் சோதனை வேதனையை வெல்லும் சாதனையாகும்.
இங்கு உன் ஸ்ரீபகவான் விழியும்! கருணையும்! ஆவான்.

ஓ காரிய (429)

பந்தும்.

அவன் சாரமல் விட்டு விட்டு மெய்யாக்காமல் இருப்பதே சாத்தியமாகும்.
நீயும் கர்த்தாக்குகே வந்து ஜீவனை கண்டுபயங்கால் என்னை கொண்டு உன்னியமாக்கி இருக்கமாட்டோம் நீசான்
போடாமலும் பழகாமலும் நீ என்னை விட்டு போக முடியாது.

விதி | யன்றியவர் வினையை அனுபவிக்கும் போக்கு ஆவான். கண்மைப்பு தண்டிப்பு நியதியால் அனுபவ கர்த்தாவாவான்.

கருணை | யன்றியவர், உன் சர்வார்ப்பணத்தால் உண்மை அறியாதிருப்பவர், தம் மாயாவால் செய்து முடிக்கும் அனியாயவான்.

அவனே சைதன்யமே நீ! நீயே சைதன்யமே அவன். இவ்விரு நிறைமறைவு என்பது உன் மனமே! வேறு எதுவும் இல்லை.

அந்நிலையாகிய **மனசு**! அம் மனதால்! **சமர்ப்பணம்**! செய்தால் வைராக்கிய. அம் மனம் **மாறாது**! இது சத்தியமே.

ஆமா:- அன்பான அப்பா! சற்று கடினமாகவே உறையாடி விட்டோம். இந்த ஏழையை மன்னிக்கவும் என அக்குழந்தைக்கு நடந்தது! முடிந்தது!!
இருபத்தொன்றாம் நட்சத்திரமே. தங்கம் பாவம்

வயோதிக காலத்தில்
இயலாத்தன்மை (430)
நடையிலிருந்தான்

ஸ்ரீ பகவான் என்றுமாய்! ஏகமாய்! எல்லாமாய்! ஆத்மஸ்வரூபவன் ஒருவனாக அனுபவத்தை அருளை மகிழ்கள் நிலையில் அருள் பாலிக்கிறான்.

சென்னையில்! ஓர் அன்பர்! மரண! பயம் அவஸ்தை பற்றி சில கேள்விகள் கேட்டார்.

அன்பர்:- அன்பான ஐயா! எமக்கு வயது 90ஐ எட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ பகவான் கிருபை எமக்கு பரிபூரணமாக இருக்கிறது. இதை எம் ஸ்வய அனுபவத்திலேயே உணர்கிறேம். இப்போது தாவ இயலாத்தன்மையால், பிறருக்கு பாரமாக இருக்கிறேனோ? என்றபயம் அடிக்கடி தோன்றுகிறது.

வைத்தியம்:- (குழக்கிட்டது) ஐயா! குழக்கே பேசுவதற்கு, இந்த நிலையை மன்னிக்கவும். பிறருக்கு பாரமாக இருக்கிறேனோ? என்ற தோஷ! கல்லை! நாசம் செய்து விடு. உங்கள் தாவம்! பிறர் சேவைக்காகவும்! பிறருக்கு தர்சன பாக்கியத்திற்காகவும்! இருக்கிறதென்ற உயர் கருத்தை செய்ய வாமோ? இவண் கருத்தானோ?

சென்னையில் ஓர் அன்பர் கேட்ட கேள்விகள்

431

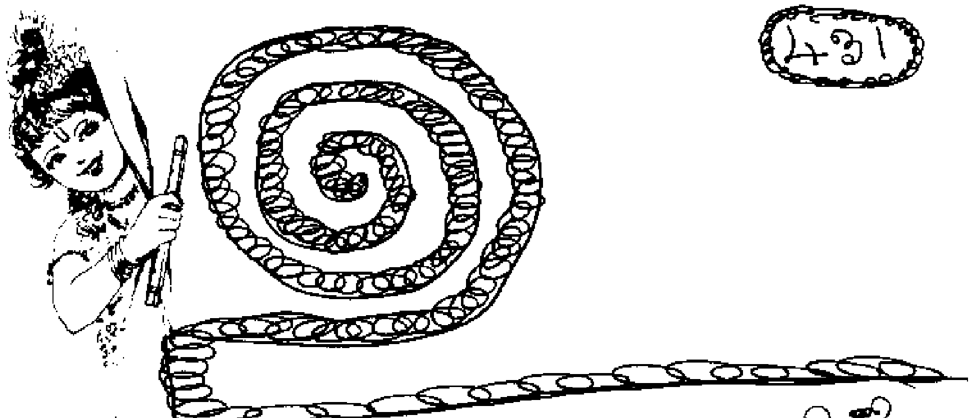

அன்பர் :- அப்படி கர்மமே செய்வது, தேவையில்லையா ஐயா? பாவம் இல்லையா ஐயா?

வைத்தியம் :- அப்படியானால் உங்கள் தேவையற்ற கர்மங்களும்! பாவமும், தேவையும், இல்லையா ஐயா?

அன்பர் :- எப்படி எம்மை அப்படி, உயர்த்தியும் எம்மை உயர்வாக கருதுவது அது அகங்காரம் ஐயா? ஆகாதா ஐயா!

வைத்தியம் :- உங்கள் நிலையில், பல காலமாக **நான்/எனது** இருந்ததை பாசமட்டும் உணர்வோம். நினையோர் உணரார். அந்நிலையில் **பஞ்சாக்ஷரம்/மறை** மூலமாக **மறை** பொருளாகவும்! இயங்குவதையும் யாம்/உம்முள்/இருந்து உணர்வாய் உணர்கிறோம். இத்தலையில் உம் **எண்ணமும்** பொறுமையின் தன்னடக்கமும் யாம் கண்டு ஆனந்திக்கிறோம்.

(உடனே அந்த அன்பர் ஒரே வேளை அப் வைத்தியரின் திருவடியில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து விட்டார்.)

(492)

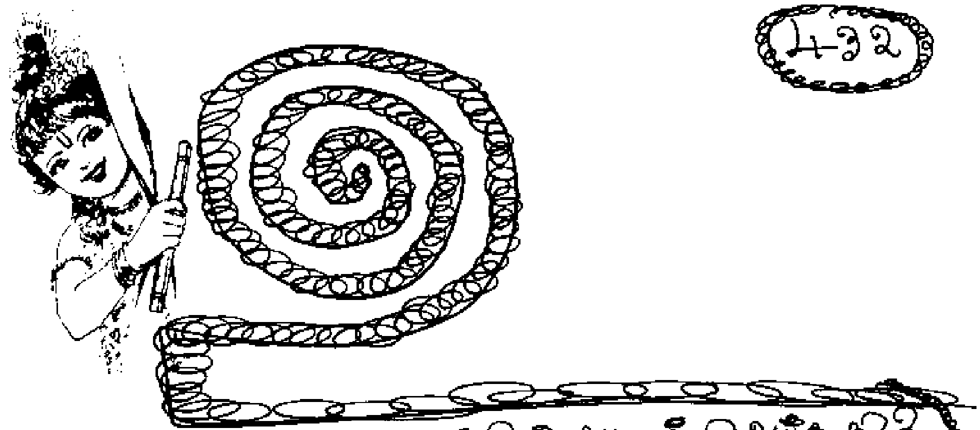

(அவரை தூக்கி ஆசனத்தில் அமரச் செய்த நிலையில்)

பணிவே! பாதையாக கொண்ட மஹாத்மாவே!
அப்போது உங்கள் பாவம் இருக்கும் நிலையில்;

(A) பஞ்சாக்ஷரம், ஒன்றே உயிர் மூச்சாகவும், உயிர் துணையாகவும்! **ஸ்மரணை!** கெடாமலும்; இருக்க வேண்டும்.

(B) எம்பெருமானை, அர்ச்சித்து **பூஜை!** தாங்கி ஸ்ரீபாதுகை சேவை! செய்திடுதலை உணர்க.

(C) காணும் காட்சியை குறைக்கவாம். வாக்கினில் வெறும் விபரீத தோஷத்தை, மாற்றவாம்/ குறைக்கவாம்! உடல் நாம் என்ற எண்ணத்தை குறைக்கவாம். சு-மோனையுரை **மௌனம்!** அமைதி மிக்கலாம்.

(D) உலகில் தீமையும் இல்லை. தீயவைகளும் இல்லை. தீயவர்களும் இல்லை. தீய செய்கைகளும் இல்லை. எல்லோரும் நல்லவரே! எல்லோரும் நம்மவரே! நடப்பதெல்லாம் நலமே! நலமே!! நலமே!!! என்ற உணர்வை பெருக்கினால் க்ஷேம! க்ஷேம!!

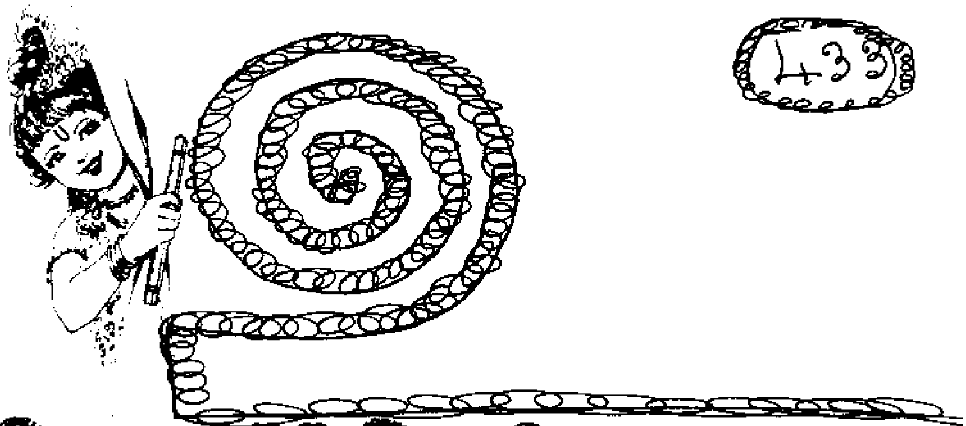

433

உணர்ச்சிகள்! நாசமானால் இது உறுதி.
இவைகளை கடைப்பிடித்த தன்மையினால்
உண்ணாம்! வே சா கு ம்.
அதனால் உடல்! பாரம் குறையும்.
(விஞ்ஞானின் பாரம்)
அன்பர் :- இது போதும் ஐயனே இது போதும்.
தாங்கள் தவறாக கொள்ளக் கூடாது. எம்
உடல் வாழ்வில்! ஓர் சலிப்பு! தோன்றுகிறதே
ஐயா!
தாங்கள் தான் எல்லாம் உணர்பவராயிற்றே.
உம்மால் தான் எல்லாம் முடியுமே. எமக்கு
போதும்! என்ற நிறைவு! தொகுத்து
எம்மை வழி அனுப்பி வைக்கலாமே தேவா!!!
வைத்தியம் :- (அபி வைத்தியம் அந்த இடம்
அதிரும்படி பலமாக சிரித்துவிட்டு) நல்ல
வார்த்தை சொன்னீர்கள் ஐயா. அதற்கென
காலம்! பக்குவம்! வர வேண்டாமா ஐயா?

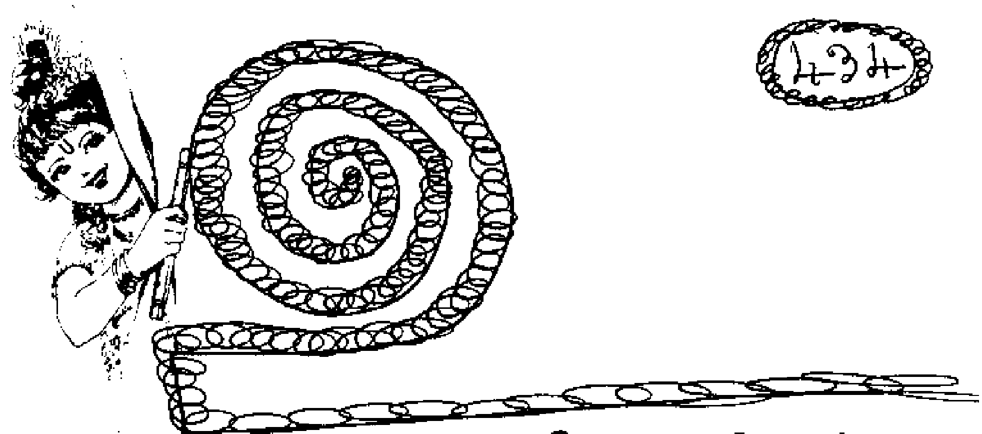

அன்பர்:- யாம்தான் பழுத்த பழம் என்று ஆகி விட்டோமே ஐயா. இன்னமும் பக்குவம் ஆக என்ன வேண்டிக் கிடக்கு ஐயா?

வைத்தியம்:- (சிரித்துக் கொண்டே) ஐயா! நாம் அனைவரும், கருப்பைக்குள் வரும் போதே

ரிட்டொண்டிக்கட்டும்!

வாங்கிக் கொண்டே வந்து விடுகிறோம். அதுவரை பண்ண வேண்டாமா?

வெயிட்
அவசரம் & வேகம்!

கூடவே கூடாது ஐயா!

இக்கலியுகமே அவசர வேகத்தால் அழிவு பாதையை நோக்கி வெகு வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது ஐயா! சாதகியாளர்களான நமக்கு அந்த அவசர வேகம் வேண்டாமையா. நிதானம்! பொறுமை! அடக்கம்! இவைதான் வேண்டுமையா.

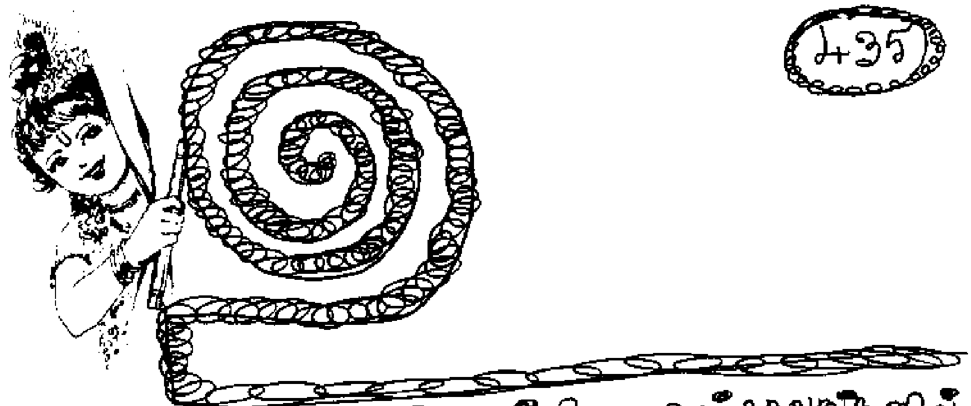

435

அன்பர் :- தாங்களின் யாத்திரையான் காலங்களில் ரயிலில் டிக்கட் எடுக்காமலேயே ஒருவருமே அவன் கிருபையால் பயணம் செய்ததை படிக்கிறோம். யாமும் நாட்டோர் டிக்கெட்டுக்கே கவக்கிறாமல் **ஓசிபயணம்** செய்யலாமே?

வைத்தியம் :- இவ்வைத்தியம் சென்ற பயணம் வேறு தாங்கள் சொல்லும் பயணம் வேறு ஐயா.

அன்பர் :- வேறு என்றால் இதற்கு வேறு என்ற பெயர் கொடுக்கலாம் ஐயா?

வைத்தியம் :- தாங்கள் எதை அடிப்படையாக வைத்து இக்கேள்வியை கேட்கிறீர்கள் அதை கோடிட்டு காட்டுங்கள் பார்ப்போம்?

அன்பர் :- (இலவசத் தொண்டே) **வித் அவுட் டிக்கட்** ஐயா.

வைத்தியம் :- அப்படியென்றால் அதன் உட்பொருள் என்ன ஐயா?

அன்பர் :- தாங்கள்தான் சொல்லவேண்டும் ஐயா?

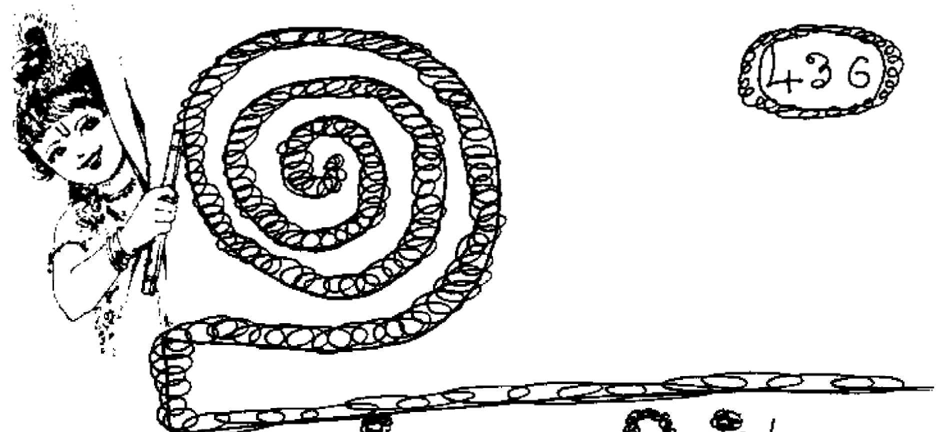

436

வைத்தியம் :- காராயில் பயணமா?

அன்பர் :- அப்படித்தான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

வைத்தியம் :- நாம் சென்றதோ புனித யாத்திரை பயணம்.

தாங்கள் செல்வதோ அந்திம யாத்திரை பயணமாகும்.

உங்கள் பாவையை / சுற்று கூர்ந்து கவனித்தால் நாமாக அந்திம யாத்திரையை வலிய தேடிக் கொள்வதாகும். அப்படி காராயில் ஏறுவீ?

டிக்கட் பரிசோதகர் காலதேவன்!

நடுக்காட்டில் இறக்கி விட்டு விடுவான்.

அந்நியரால் உணவு / உடை / இருப்பிடம் / கிடைக்காமல் கடும்மை / அவஸ்தை படவேண்டிய ஸ்திதி / உருவாகி விடும்.

அந்த அவஸ்தை தேவையா என உணருங்கள்?

437

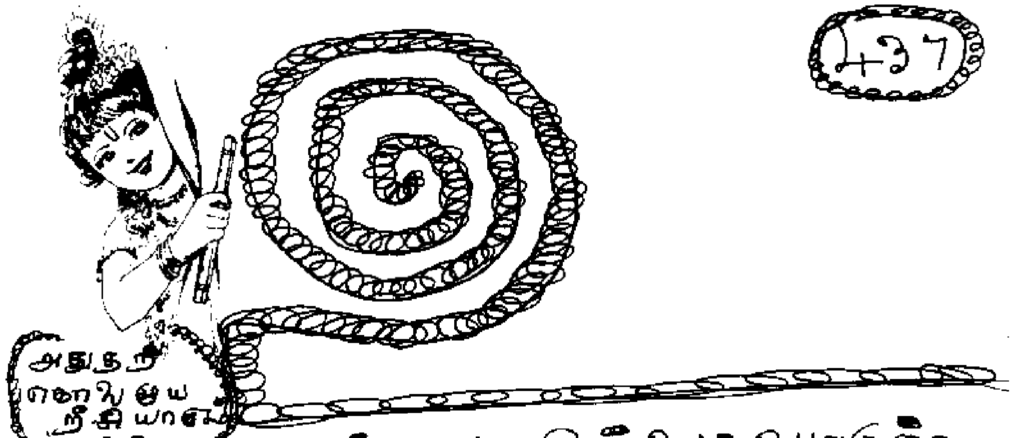

குறிப்பு :- அவர் கேட்டதின் உண்மைபொருள் :-
சரீரத்தை நாமே ஒழித்துக் கொள்ளலாமே என
விபரம்! தெரியாமல் கேட்டுவிட்டார் போலும்
பின் ?? தெரிந்தபின் விஷயம்! வருந்தினார்.

அன்பர் :- ஐயா! ஐயா!! விபரம் தெரியாமல்
அவ்வாறு கேட்டு விட்டோம் எம்மை மன்னிக்கவும்.
அக்காலம்! எப்போ வந்தாலும் பா வாயிலில்
அவன் கருணையினை! காத்திருப்போம்.

வைத்தியம் :- ஐயா! அவன் பொருளியோ! அவன் தந்த
உடலியோ! எண்ண வேண்டாம். அது நேற்று வந்தது.
இன்று தோற்றுகிறது. நாளை மறைந்துவிடும். ஆனால்
அவன் கிருபையை! கருணையை! எந்த வாழியும்
எண்ணி எண்ணி காலத்தை கழியுங்கள் மனோ உபாதை
குறையும். சரீரபாரம் தேய்ந்துவிடும். ஆனந்தம் தோன்றும்.
அவர் பூரண! நிறைவானார். — த

திட உணர்வுடன் இறை காட்சியை (438) ஒவ்வொருவரும்

அன்பர்கள் மட்டுமே இறை காட்சியை பெற முடியும் என ஆதி வழிகாட்டுகிறோம்.

மு.....டி.....வு.....ரை

(A) அன்பும் அறிவும் நிறைந்து ஒருருவான.

ஆத்மஞான குழந்தைகளே!

உங்கள் அனைவருக்கும்

இறை காட்சி | வேண்டாம்.

இறை உணர்வு | வேண்டும்.

முந்தையது மயக்கம் கொடுக்கும். பிந்தையது ஸ்வய அனுபவம் கொடுக்கும் என உணர்க. அவ்வுணர்வை பெறுவது சர்வார்ப்பணமே. அந்த சர்வார்ப்பணம் ஒன்றே மட்டுமே.

ஜீவ கர்த்ருத்வம் | நாசமாகும்.

வினையின் / கடுமைகொடுமை நாசமாகி படிப்படியாக **வினை** | நாசமாகும் என உணர்க.

இக்கலியால் வேறெந்த சாதனைகளும் சோதனையும் / வேதனையுமாக முடியும்.

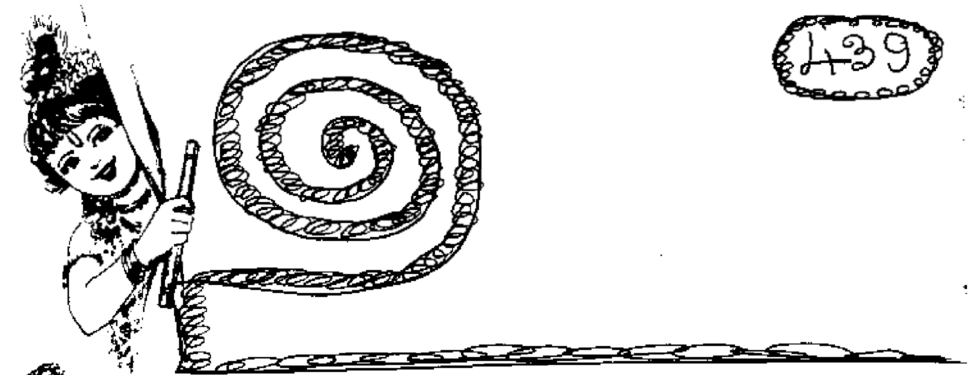

ஜீவ கர்த்ருத்வமாகிய, அஹங்காரம் & மமகாரம்!

நான்/எனது நாசமானாலன்றி;

ஜீவன் முக்தி கிட்டாது. அதன் அடிப்படையான மனா

ஸ்! (தேடிய) உருவான வினை! பரிபாகமும் வினை பின் நாசமும்!

ஆகவேண்டுமென உணர்க.

அதே போல்?

(B) மனோ! நாசமும் ஆனாலன்றி; ஜீவன் முக்தியும்!

இல்லையென்பதே ஸத்தியம்.

வினை பரிபாகமும் நாசமும் ஆவதற்கு சர்வார்ப்பணமே!

எப்படி முக்கியமானமோ?

அதே போல் மனோ நாசத்திற்கு; பிரம்மா

ர்ப்பணம்! மிக மிக/மிக மிக முக்கியம்.

இதன் அப்யாசம்:- ஜீவாம் ஒன்றே/ஜீவமே மன்னே!

ஜீவாம் பரமாகிய சிவமே! அதுநானே! நானே அது!

என்பதாமே.

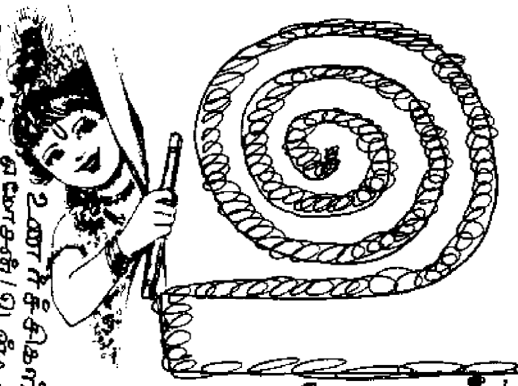

இவ்விரண்டின்! பயிற்சி & முயற்சி!

நான்பது

1 அகண்டமான பொறுமை!

2 மனம்! ஒன்றிய நிலையில்!

தூய்த்தாய்ப் பணிவு!

இவை இரண்டும் இறை & குரு விடம்

உணர்வாக! இருக்க வேண்டும்.

(உணர்ச்சி நாசமாக வேண்டும்)

இதுவே சோதனையையும்! வேதனையையும்! வெல்லும்.

சா (ஒ...ழு...க்...க...ம்) தனை! ஆகும் என,

1001முதல் 2011வரை!

(சுமார் பத்து ஆண்டுகால வமாக)

அவன்! கருணையினால். அவன்னகை!

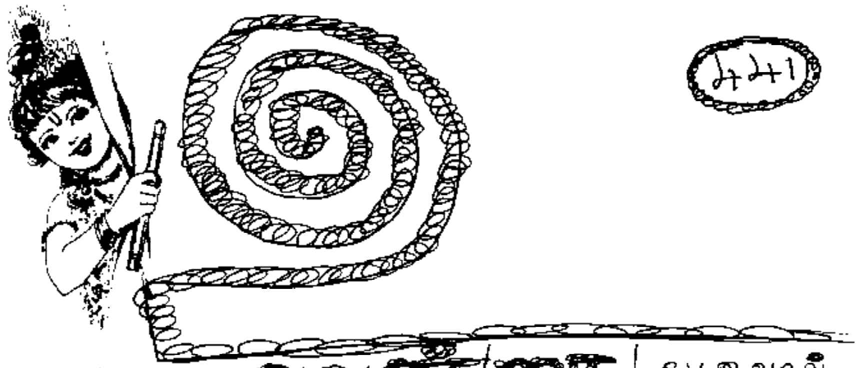

441

பதுமையானது, **அவன் கை!** பேசவாவ்.

பல நூற்றுக்கணக்கான **மடல்களாக!**

மேலே சொன்ன **இரண்டின்!** அடிப் படையில்.

வெளி வந்தது என் உரைக்.

சர்வார்ப்பணம் **பொறுமை!** ஆ

பிரம்மார்ப்பணம் **பணிவு!** கும்.

மேலும் ஓர் திறப்பு யாதெனில்?

ஆரம்பம் **க்ரிஷ்ணா!** முடிவும் **க்ரிஷ்ணா!** ஆகும்.

14-1-2001 தை! முதல் தேதி! **ஞாயிறு** ஆகும்.

15-1-2011 தை! முதல் தேதி! **சனி** கிழமை ஆகும்.

இனி மடல்கள் வருவதும் / வராதிருப்பதும்!!

அவன் கருணை! என இதை நிறைவு செய்கிறேன்.

இருப்பது ஒன்றே! நடப்பது நலமே!

பாபா.

அன்பின் குடில்
எல்லாம் நீ!
Abode of Love
You Are Everything!